

● دوشنبه ۱۳ مهر ۱۴۰۵
● ۲۳ ربیع الثانی ۱۴۴۸
● ۵ اکتبر ۲۰۲۶
● سال سی و دوم
● شماره ۹۱۴۰
● (۴ صفحه مجازی) +۱۲ صفحه
● قیمت در سراسر کشور: ۲۰۰۰۰ تومان

Iran
Newspaper

ISSN1027-1449
Keytitle: IRAN (Tehran)
irannewspaper.ir

پزشکیان از مدال‌آوران مسابقات آسیایی
و درخشش دانش‌آموزان در المپیاد نجوم قدرانی کرد

مصوبه دولت برای حمایت از نخبگان ایرانی خارج از کشور

◀ ۳

ایران در میانه دو لبه قیچی تندروهای داخلی و خارجی

بازی در زمین دشمن

بانک مرکزی با عرضه دلار ۲۵۹ هزار تومانی به دنبال مدیریت بازار ارز است
اما همزمان برخی اظهارات التهاب‌آفرین داخلی این تلاش‌ها را خنثی می‌کند

علی باقری

دبیر کل حزب عهد ایران
تحریک فضای جامعه و دامن زدن به نارضایتی‌ها می‌تواند در عمل به تحقق اهدافی کمک کند که طرف‌های خارجی با فشار بر ایران دنبال می‌کنند.

علیرضا خجسته‌پور

قائم‌مقام دبیر کل جامعه اسلامی مهندسین
اکنون کشور نیاز به حفظ بالاترین درجه انسجام داخلی در صفوف ملت و در میان قوای سه‌گانه دارد. البته وحدت به معنای سکوت نیست؛ نباید اختلاف‌ها را به شکاف تبدیل کنیم.

محمد عطرانقر

عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی
کشور در میانه بحران است؛ لذا پیش از گذشته ضروری است که همه ایرانیان - چه موافقان چه مخالفان دولت - سهم خود را در حل بحران ایفا کنند.

◀ ۶ ۳ ۱

«ایران» روند تلاش‌های ناکام آمریکا برای اعمال فشار دیپلماتیک علیه کشورمان را بررسی می‌کند

بن بست پروژه انزوای سیاسی ایران

عراقی: اعتمادسازی میان ایران و کشورهای منطقه وارد مسیر جدیدی شده است

◀ ۴

پزشکیان استعفای محسن پاک‌نژاد را پذیرفت

حمید بورد

سرپرست وزارت نفت شد

هفت شرط ایران محقق نشود تنگه هرمز باز نخواهد شد

قالیباف: هم می‌جنگیم

هم مذاکره می‌کنیم

◀ ۱

در چارچوب برنامه

«روزهای فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در روسیه»

موسیقی ایرانی در آستراخان طنین انداز شد

◀ ۱۲

بانک مرکزی قیمت را از بازار می‌خواند و در حاشیه آن عرضه می‌کند

از نرخ آرمانی تا دلار واقعی

توافقی هسته‌ای انتظارات را بهبود داد و به گفته مسئولان وقت، بانک مرکزی به منابع ارزی کافی برای مداخله مداوم دسترسی داشت، نرخ رسمی توانست بر بازار آزاد اثر بگذارد. با بازگشت تحریم‌ها و کاهش توان مداخله، این اثر برای بیش از دو سال به صفر رسید.

درس این دو دوره روشن است؛ مداخله وقتی کار می‌کند که پشتوانه واقعی داشته باشد و انتظارات همزمان مهار شده باشد. نفس مداخله مشکل نیست؛ طراحی، حجم و پشتوانه آن تعیین‌کننده است.

منطق مداخله در حاشیه بازار

سیاست تازه بانک مرکزی در عرضه ۱۰ هزار دلار را باید از این زاویه خواند. بانک مرکزی این بار نرخ آرمانی اعلام نمی‌کند، قیمت را از بازار می‌خواند و در حاشیه آن عرضه می‌کند.

این تفاوت ظریف نیست و سه پیامد مشخص دارد: اول، شکاف میان نرخ رسمی و بازار کوچک می‌ماند و فضای رانت تنگ می‌شود. دوم، ذخایر صرف مقابله با روند نمی‌شود و برای هموار کردن جهش‌های هیجانی نگه داشته می‌شود. سوم، قاعده اعلام‌شده به انتظارات لنگر می‌دهد. وقتی بازیگران بدانند عرضه کجا و با چه منطقی انجام می‌شود، دلیل کمتری برای قیمت‌گذاری هراسان دارند.

اگر بازار رهبر قیمت است، سیاست‌گذار هوشمند به جای ایستادن مقابل هدایت‌گر، نوسان‌های حاد را می‌گیرد و نه مسیر را.

ایران - بازار ارز از بانک مرکزی مداخله می‌خواهد. پرسش واقعی این است که چگونه هر بار که دلار جهش می‌کند، پیش از آنکه تحلیلگران حرفی بزنند، نگاه‌ها به یک نشانی برمی‌گردد: بانک مرکزی. خریدار نگران، فروشنده محتاط و خانواده‌ای که قیمت‌ها را دنبال می‌کند، همه منتظر نشانه‌ای هستند. این انتظار را می‌توان نقد کرد، اما نمی‌توان نادیده‌اش گرفت. در بازاری که انتظارات ترومی سریع‌تر از آمار حرکت می‌کند، سکوت نهاد پولی خودش یک پیام است و بازار آن را به بدترین شکل ممکن تفسیر می‌کند.

درس تلخ نرخ‌های دستوری

تجربه ایران نشان داده که پاسخ به این انتظار می‌تواند خطا باشد. سال‌ها سیاست‌گذار کوشید با تعیین نرخ رسمی و پایین‌تر از بازار، «هدایت‌گر قیمت» شود. شواهد اقتصادسنجی درباره سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۴۰۰ نشان می‌دهد جهت اصلی علیت قیمتی از بازار غیررسمی به سمت رسمی بوده است. بازار آزاد خبر را زودتر می‌شنود و نرخ رسمی دیر یا زود به آن می‌رسد. این تصویر معمولاً چنین خوانده می‌شود: «مداخله فایده ندارد.» اما خوانش دقیق‌تر چیز دیگری می‌گوید. آنچه شکست خورده، تلاش برای فرمان دادن به بازار بود و نه حضور در آن.

وقتی مداخله اثر کرد

استثناها هم گویاست. در دوره‌ای که

وزیر نیرو:

قیمت برق افزایش نمی‌یابد، پرمصرف‌ها جریمه می‌شوند

وزیر نیرو با بیان اینکه برنامه‌ای برای افزایش سراسری قیمت برق در کشور وجود ندارد، گفت: به‌منظور برقراری عدالت و حمایت از اقشار ضعیف و کم‌مصرف، برای مشتریان پرمصرف جرایم سنگین در نظر گرفته شده است و این جرایم به‌صورت دقیق اعمال می‌شود.

به گزارش ایرنا، عباس علی‌آبادی روز یکشنبه در حاشیه مجلس ترحیم خواهر وزیر خارجه در جمع خبرنگاران درخصوص آخرین وضعیت تراز تولید و مصرف برق کشور اظهار کرد: خوشبختانه در شرایط فعلی ناترازی برق در شبکه سراسری نداریم و وضعیت پایدار است که در این زمینه از همکاری و همراهی مردم صمیمانه قدرانی می‌کنم.

وی با اشاره به وضعیت شبکه سراسری در آستانه فصل سرما افزود: عبور بدون دغدغه از فصل زمستان به متغیرهایی همچون میزان پرودت هوا و الگوی مصرف مشترکان بستگی دارد. اگر مردم مانند گذشته به مصرف گاز و برق همراهی و مدیریت لازم را داشته باشند، زمستان امسال را نیز با موفقیت و بدون چالش

حدادعادل:

مذاکره و جنگ هر دو ابزار هستند

غلامعلی حدادعادل، رئیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی، در گفت‌وگویی، با تأکید بر اینکه مذاکره و جنگ هر دو ابزار هستند، گفت: «باید پراساس مصلحت کشور تصمیم گرفت و هر ابزاری را که در این چارچوب مناسب است، مورد استفاده قرار داد.» وی درباره انتخابات داخلی آمریکا و احتمال موفقیت دونالد ترامپ نیز اظهار کرد: «نمی‌توانم

نتیجه انتخابات را پیش‌بینی کنم، اما آمارها نشان می‌دهد ترامپ در این جنگ موفق نبوده و شرایط خوبی ندارد؛ با این حال باید صبر کرد و نتیجه را دید.»

حدادعادل در ادامه تأکید کرد: «به هیچ چیز آمریکا نمی‌توان اعتماد کرد.»

وی در ادامه در پاسخ به سؤالی درباره رهبر انقلاب ادامه داد: «الحمدالله حال رهبر انقلاب خوب است.»

پشت سر خواهیم گذاشت.

وزیر نیرو درباره وضعیت آمادگی ناوگان تولید برق کشور گفت: نیروگاه‌های کشور در آمادگی کامل به سر می‌برند و تعمیرات اساسی اکثر واحدهایی که باید اورهال می‌شدند، انجام گرفته و برای مابقی واحدها نیز جدول زمان‌بندی دقیق تدوین شده است؛ بنابراین از منظر توان تولید، کسری فنی در شبکه وجود ندارد.

علی‌آبادی ادامه داد: در حال حاضر نزدیک به ۱۰۵ هزار مگاوات ظرفیت نامی و اسمی نیروگاهی آماده تولید برق در کشور داریم؛ هرچند همواره تفاوت‌هایی میان قدرت اسمی و قدرت عملی وجود دارد. البته پدیده افت توان (دیرپینگ) نیروگاه‌ها به دلیل کاهش دما در زمستان بسیار کمتر از تابستان است و راندمان حرارتی شرایط بهتری دارد.

وی در تشریح وضعیت سایر منابع تولید برق خاطرنشان کرد: بخشی از ظرفیت تولید ما متکی به نیروگاه‌های تجدیدپذیر و خورشیدی است که با فرارسیدن زمستان به دلیل افزایش پوشش ابری و

پزشکیان استعفای محسن پاک‌نژاد را پذیرفت

حمید بورد سرپرست وزارت نفت شد

محسن پاک‌نژاد، وزیر نفت از دولت کنار رفت. مهدی طباطبایی معاون اطلاع‌رسانی دفتر رئیس‌جمهوری خبر داد که با پذیرش استعفای محسن پاک‌نژاد طی حکمی از سوی دکتر پزشکیان رئیس‌جمهوری، حمید بورد به عنوان سرپرست وزارت نفت منصوب شد. حمید بورد سابقه مدیریت در بخش‌های مختلف صنعت نفت را دارد و پیش از حضور در مدیریت شرکت ملی نفت ایران، مسئولیت‌هایی از جمله مدیریت

irannewspaper.ir

قالیباف: هفت شرط ایران محقق نشود، تنگه هرمز باز نخواهد شد

هم می جنگیم هم مذاکره می کنیم

مجلس

گروه سیاسی

رئیس مجلس شورای اسلامی با اشاره به این واقعیت که «آمریکایی‌ها در رسانه‌ها حرف دیگری می‌زنند، اما اخیراً از طریق میانجی، پیشنهادهایی مطرح کرده‌اند»، بر استفاده ایران از ابزار دیپلماسی برای تثبیت برتری خود تأکید کرد و گفت: «آنها باید متوجه باشند که دوران فرسایش زمان و دیکته کردن مطالبات یک‌طرفه گذشته‌است وموضع جمهوری اسلامی ایران کاملاً شفاف وقطعی است و تا زمانی که هفت شرط ما بر اساس تفاهنامه اسلام‌آباد محقق نشود، تنگه

به گزارش ایرنا، محمد باقر قالیباف

در جلسه علنی دیروز مجلس شورای اسلامی و در نطق پیش از دستور خود با یادآوری تبدیل شدن توهم امنیت پوشالی صهیونیست‌ها به ترسی پایدار برای آنها در ۷ اکتبر، گفت: «ارگان دکترین امنیت ملی رژیم صهیونیستی فروپاشیده است، زیرا رسوایی این رژیم نزد افکارعمومی دنیا کار دولت‌های استکباری را برای استمرار حمایت‌های عظیم مادی و معنوی از این رژیم سخت کرده است.» قالیباف با تأکید بر اینکه «این فقط صهیونیست‌ها نیستند که در استیصال و درماندگی گرفتار شده‌اند، آمریکایی‌ها نیز در مقابل ایستادگی و مقاومت ملت ایران مستاصل گشته‌اند»، تصریح کرد: «آن‌ها این صراحت و قاطعیت ما را به خوبی می‌شناسند و با گوشت و پوست واستخوان درک کرده‌اند اما برای آن که افکارعمومی داخلی خود و مردم دنیا را قریب دهند، در کنار فشار اقتصادی واقدامات نظامی و امنیتی، لفاظی‌ها و تهدیدات نظامی خود را افزایش داده‌اند، به‌گونه‌ای که گاهی در یک روز، چند حرف متناقض می‌زنند. این ویژگی میدان جنگ شناختی است که در آن، دشمن یک روز ژست مذاکره

نخواهیم داد توهمات دشمنان درباره ایران عزیزما محقق شود.»

سازوکار جدید جلسات صحن
روز گذشته سخنگوی هیأت رئیسه مجلس، از تغییردر سازوکار برگزاری جلسات صحن خبر داد و گفت: «هفته آینده، جلسات مجلس در محل دائمی صحن برگزار می شوند.» به گفته عباس گودرزی، این تصمیم هیأت رئیسه بر اساس مصوبه شعام اتخاذ شده است و در مدل جدید، جلسات در محل دائمی صحن برگزار شده و به‌طور مکمل، جلسات دبیناری نیزتشکیل خواهد شد.

واکنش قالیباف به تذکری درباره استیضاح وزیر کار

در یکی از آخرین جلسات علنی وبیناری مجلس موضوع اصرار بر تسریع در استیضاح احمد میدری وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی بود که در کنار دستور اصلی مجلس یعنی ادامه رسیدگی به موادی از طرح مقابله بانفوذ مطرح شد واز سوی رئیس مجلس پاسخ گرفت. محمد باقر قالیباف در پاسخ به تذکر احمد بیگدلی نماینده زنجان و عضو کمیسیون اجتماعی که معتقد بود استیضاح باید بلافاصله پس از بررسی در کمیسیون و در اولین جلسه صحن علنی مجلس مطرح شود، تأکید کرد: امروز حدود ۳۰ دقیقه از جلسه هیأت رئیسه مجلس به استیضاح وزیر کار اختصاص داشت و ان شاءالله

یادداشت

امیرابراهیم رسولی
مشاور سیاسی رئیس مجلس

درباره حکم آقای حمید رسایی می‌توان پرسش داشت: می‌توان آن را نقد کرد و درباره تناسب مجازات حبس با اتهام مطرح‌شده، شیوه‌رسیدگی و آثار سیاسی واجتماعی اجرای حکم به بحث پرداخت. ممکن است من نیز درباره نوع و میزان مجازات در چنین پرونده‌ای ملاحظاتی داشته باشم. بنابراین موضوع این یادداشت، دفاع از مجازات حبس یا نقدناپذیر دانستن رأی دادگاه نیست. مسأله دقیقاً از جایی آغاز می‌شود که نقد یک حکم، به بی‌اعتبارسازی نهادهای قانونی و تهدید به مواجهه اجتماعی با مسئولان کشور تبدیل می‌شود. در روزهای گذشته برخی افراد، پرونده‌های رسایی را به‌گونه‌ای روایت کرده‌اند که گوئی رئیس مجلس شخصاً دستور بازداشت مجازات‌ها را صادر کرده است. برخی نیز از آن فراتر رفته‌اند؛ وقتی گفته می‌شود «اعلان این اتفاق ممکن است دیگر نتوانند در مساجد و مراسم حاضر شوند و با برخورد مردم روبه‌رو خواهند شد»، دیگر با یک نقد حقوقی معمولی مواجه نیستیم. چنین سخنی، یک اختلاف قضایی را از مسیر قانونی خارج کرده و به مواجهه اجتماعی پیوند می‌زند؛ و دقیقاً همین‌جاست که باید نگران شد.

یک پرونده، نه یک تصمیم ناگهانی

پرونده آقای رسایی یک‌شب‌تشکیل نشده است. موضوع به مطلبی بازمی‌گردد که در دی‌ماه ۱۴۰۲ در هفته‌نامه «۹ دی» منتشر شد؛ زمانی که ایشان نماینده مجلس دوازدهم نبود و بعنوان مدیرمسئول آن نشریه مسئولیت داشت. براساس توضیحات رسمی، پرونده مراحل مختلف رسیدگی را طی کرده است؛ رأی بدوی صادر شده، امکان اعتراض وجود داشته، دادگاه تجدیدنظر تشکیل شده و درخواست بررسی مجدد نیز مطرح و بررسی گردیده و در نهایت، حکم قطعی به مرحله اجرا رسیده است. آقای رسایی خود در این خصوص نااعترافانه با نامتنااسب بداند و از مسیر قانونی اعتراض کند. همفکران او نیزمی‌توانند درباره حکم سؤال کنند و خواستار بررسی دوباره یا تخفیف مجازات شوند. اما نمی‌توان یک فرآیند چندساله قضایی را ناگهان به «دستور رئیس مجلس برای زندانی کردن نماینده منتقد» تقلیل داد. شکایت از مسیر قانونی مطرح شده است. شاک، هرکس که باشد، نه قاضی است، نه صادرکننده رأی و نه مجری حکم. این تفکیک، تفکیکی اساسی است؛ اگر آن را کنار بگذاریم، هر محکومی می‌تواند به‌جای پاسخ به اصل پرونده، شاک را مسئول رای دادگاه معرفی کند. از سوی دیگر، شکایت حق قانونی هر شهروند است. آقای رسایی نیز در سال‌های گذشته از اشخاص مختلف شکایت کرده

قانون را نمی‌توان گزینشی پذیرفت

است. نمی‌توان استفاده از یک حق را برای خود مشروع دانست، اما هنگامی که دیگری از همان حق استفاده می‌کند، آن را سرکوب سیاسی‌نامید.

نقد حکم آزاد است؛ تهدید اجتماعی قابل دفاع نیست

هیچ حکم قضایی فراتر از نقد نیست. دستگاه قضایی نیز باید درباره پرونده‌های مهم و حساس، اطلاعات لازم را در اختیار افکار عمومی قرار دهد. انتشار مستندات، توضیح فرآیند رسیدگی و پاسخ به ابهامات، اعتبار قوه قضائیه را افزایش می‌دهد. می‌توان پرسید چرا در این پرونده مجازات حبس تعیین شده، درباره تناسب آن بحث کرد و از ظرفیت‌های قانونی برای تجدید رسیدگی یا تخفیف مجازات سخن گفت. اما میان نقد حقوقی یک حکم و تهدید مسئولان کشور به «برخورد مردمی» فاصله زیادی وجود دارد. مسجد و مراسم عمومی ملک شخصی هیچ جریانی نیست. هیچ‌کس نمی‌تواند برای مسئولان کشور ممنوعیت حضور اعلام کند یا چنین القا نماید که به دلیل یک تصمیم قضایی، باید در معرض مواجهه سازمان‌یافته قرار گیرند. اگر این منطق پذیرفته شود، هر گروه سیاسی می‌تواند به بهانه یک رأی یا تصمیم، هواداران خود را برای فشار بر نهاد‌های رسمی فرابخواند. در آن صورت، جای قانون را قدرت بسیج سیاسی واجتماعی می‌گیرد و هرکس هواداران پرصداتری داشته باشد، خود را محق‌تر می‌داند. این روش، فارغ از اینکه از سوی کدام جناح سیاسی به کار گرفته شود، برای کشور خطرناک است.

نقد نهاد‌ها بای اعتبارسازی آنها تفاوت دارد
مجلس، قوه قضائیه، دولت وسایر نهاد‌های کشور ممکن است اشتباه کنند. نقد این اشتباه‌ها تنها مجاز، بلکه برای اصلاح امور ضروری است. اما نقد با بی اعتبارسازی تفاوت بنیادی دارد. نقد، درباره متن حکم، مستندات پرونده، تناسب مجازات و فرآیند رسیدگی سؤال می‌کند؛ اما بی اعتبارسازی، بدون ارائه سند، نتیجه پرونده را محصول نفوذ، انتقام‌گیری و اراده شخصی مسئولان معرفی می‌نماید. نقد، راه اصلاح را نشان می‌دهد اما بی اعتبارسازی، اعتماد عمومی به اصل نهاد را هدف قرار می‌دهد. مشکل زمانی جدی‌تر می‌شود که اعتبار نهاد‌ها بر اساس نتیجه تصمیم آنها سنجیده‌شود؛ اگر رأی به سود ما باشد، آن را اجرائی عدالت می‌دانیم و اگر به زیان ما باشد، قاضی را تحت فشار معرفی کنیم. اگر خودمان شکایات کردیم، از حق قانونی استفاده کرده‌ایم و اگر دیگری شکایت کرد، آن را نقض آزادی بیان بنامیم. زمانی توان این‌گونه گزینشی پذیرفت.

نمایندگی، حق نظارت است؛ نه مصونیت از پاسخگویی

برخی اجرای حکم را تعرض به جایگاه نمایندگی مجلس معرفی کرده‌اند. حفظ حرمت نمایندگان و آزادی آن‌ها در انجام وظایف قانونی اصل مهمی قرار گیرد. اگر آن اصل برگزاری به ما ابلاغ شود، آن وقت در سراسر کشور امکان‌سنجی کرده وتاریخ دقیق برگزاری انتخابات را اعلام می‌کنیم. «معاون سیاسی وزیر کشور ادامه داد: «اگرچه وزارت کشور آمادگی کامل برای برگزاری شهر متفاوت است و امکان دارد تاریخ برگزاری در شهرهای مختلف با هم متفاوت داشته باشد و در برخی شهرها که آمادگی لازم را نداشته باشند، انتخابات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها

است؛ نماینده باید بتواند آزادانه سؤال کند، تذکر دهد واستیضاح کند. اما رفتار موضوع این پرونده، مربوط به زمانی است که آقای رسایی نماینده دوره فعلی مجلس نبود و موضوع نیز به انتشار یک مطلب رسانه‌ای مربوط می‌شود. مصونیت نمایندگی برای انجام وظایف قانونی نماینده است، نه برای هر رفتار رسانه‌ای در هر زمان و موقعیتی. نماینده نیز مانند هر شهروند دیگری، اگر ادعایی مشخص را به شخصی نسبت دهد، باید بتواند مستندات آن را ارائه کند. نمی‌توان مطالبه‌گری را حق خود دانست و پاسخگویی را فشار سیاسی نامید. البته این سخن به معنای تأیید هر حکم یا مجازاتی نیست. بحث درباره تناسب مجازات باید در جای خود و با استدلال حقوقی دنبال شود، اما مخالفت با نوع مجازات، مجوز تهدید نهاد‌ها و مسئولان نیست.

خطر معیارهای دوگانه

نگرانی اصلی این پرونده فقط شخص آقای رسایی نیست؛ مسأله مهم‌تر، تثبیت یک معیار دوگانه در عرصه سیاست است؛ اگر حکم به سود ما بود، اجرای عدالت است؛ اگر به زیان ما بود، قاضی تحت فشار است. اگر دیگری شکایت کرد، نقض آزادی بیان است؛ اما اگر خودمان شکایت کردیم، استفاده از حق قانونی است.

اگر هواداران رقیب به میدان آمدند، فشار خیابانی است؛ اما اگر سخنان از «برخورد مردمی» به میان آمد، مطالبه طبیعی تلقی می‌شود.

این معیار دوگانه، قانون را از یک قاعده عمومی به ابزاری در رقابت سیاسی تبدیل می‌کند. نتیجه آن نیز آسیب به کل سازوکارهای قانونی کشور و کاهش اعتماد عمومی است. هر جریانی که خود را دلسوز کشور می‌داند، باید پیش از دیگران مراقب این مرز باشد.

وقت بازگشت به قواعد مشترک است

راه اعتراض به حکم بسته نیست. پیگیری اعتراض، درخواست اعاده دادرسی یا تخفیف مجازات از مزاری قانونی، حق آقای رسایی و همفکران اوست. نقد رسانه‌ای حکم نیز حقی قابل احترام است. اما تهدید به برخورد اجتماعی و معرفی یک فرآیند قضایی به‌عنوان اراده شخصی می‌مقام سیاسی، به هیچ‌وجه قابل دفاع نیست.

جامعه بیش از هر زمان به انسجام، عقلانیت و قواعد مشترک نیاز دارد. معنای قانون‌گرایی این نیست که هر رأی را درست بدانیم؛ معنای آن این است که حتی هنگام مخالفت با یک رأی، اعتراض خود را از مسیر قانون دنبال کنیم و اصل نهاد‌های کشور را هدف قرار ندهیم. می‌توان از آقای رسایی دفاع کرد و حکم او را نقد نمود، اما هیچ اختلاف شخصی یا جناحی نباید بهانه‌ای برای تهدید نهاد‌ها و انتقال منازعه از قانون به مواجهه اجتماعی شود. هیچ فرد و جریانی فراتر از قانون و منافع ملی نیست.

زینی‌وند: تاریخی برای انتخابات شوراها مشخص نشده است

خبر

گفته بود: «مجوز برگزاری انتخابات شوراها توسط «شعام» صادر شده است و بازه زمانی برگزاری انتخابات می‌تواند از ابتدای آبان تا بهمن‌ماه باشد که این موضوع بسته به شرایط حاکم بر هر شهر متفاوت است و امکان دارد تاریخ برگزاری در شهرهای مختلف با هم تفاوت داشته باشد و در برخی شهرها که آمادگی لازم را نداشته باشند، انتخابات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها

قرار گیرد. اگر آن اصل برگزاری به ما ابلاغ شود، آن وقت در سراسر کشور امکان‌سنجی کرده وتاریخ دقیق برگزاری انتخابات را اعلام می‌کنیم. «معاون سیاسی وزیر کشور ادامه داد: «اگرچه وزارت کشور آمادگی کامل برای برگزاری شهر متفاوت است و امکان دارد تاریخ برگزاری در شهرهای مختلف با هم متفاوت داشته باشد و در برخی شهرها که آمادگی لازم را نداشته باشند، انتخابات مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها

معاون سیاسی وزیر کشور درباره زمان برگزاری انتخابات شورا‌های شهروستا گفت: «اگر در وضعیت قبلی که شعام درباره انتخابات شورا‌ها اعلام کرده تغییر حاصل شود، ستاد انتخابات رسماً بیانیه می‌دهد. بنابراین این تاریخ‌هایی که اعلام می‌شود، هیچ‌کدام واقعی نیست و هنوز منتظریم.» وی افزود: «پیشنهادهای داده‌ایم و منتظریم که اصل برگزاری انتخابات مورد موافقت

معاون سیاسی وزیر کشور با بیان اینکه منتظریم اصل برگزاری انتخابات شورا‌ها مورد موافقت قرار گیرد، گفت: «تاریخ‌های اعلامی واقعی نیست و برای انتخابات، تاریخی مشخص نشده است.» به گزارش ایرنا، زینی‌وند،

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۱-۱۴۰۵۰۷۱۳

شرکت توسعه معادن پارس تأمین در نظر دارد تأمین، تحویل، نظارت بر نصب و راه‌اندازی ۲ دستگاه دیزل ژنراتور ۱۶۷۵ کاوا برای کارخانه استحصال طلای تفتان را مطابق شرح خدمات مندرج در این اسناد و براساس نقشه‌های پیوست با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد صلاحیت واگذار نماید.

- موضوع مناقصه:** تأمین، تحویل، نظارت بر نصب و راه‌اندازی ۲ دستگاه دیزل ژنراتور ۱۶۷۵ کاوا برای کارخانه استحصال طلای تفتان
- مدت انجام کار:** ۱۴ روز تقویمی
- مدت اعتبار پیشنهادات** ۳ ماه می‌باشد.
- مبلغ تضمین:** ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال ضمانت‌نامه معتبر بانکی و یا ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال چک صیادی مطابق با فرم‌های موجود در اسناد مناقصه تهیه و در پاکت الف قرار داده شوند.
- مهلت دریافت اسناد:** تا ساعت ۱۴ روز ۱۴۰۵/۰۷/۱۸
- مهلت تحویل اسناد:** تا ساعت ۱۴ روز ۱۴۰۵/۰۷/۲۶
- محل تحویل اسناد مناقصه:** شرکت توسعه معادن پارس تأمین- تهران، خیابان سیدجمال‌الدین اسدآبادی، خیابان دکتر صادق آئینه‌وند (۶۴ شرقی)، پلاک ۲۹، طبقه دوم تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۳۹۱۱۴
- بازدید از سایت پروژه:** کلیه مناقصه‌گران می‌توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۹ با حضور در استان سیستان و بلوچستان و هماهنگی با مناقصه‌گزار از محل پروژه بازدید نمایند.
- جلسه پرسشی و پاسخ:** کلیه مناقصه‌گران می‌توانند رأس ساعت ۱۱:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۰ با معرفی نماینده خود در جلسه پرسشی و پاسخ مناقصه حاضر شوند.
- هزینه خرید اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:** ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال واریز به حساب ۰۲۶۸۷۸۳۰۸۳ نزد بانک تجارت شعبه میدان ونک ۱۰۴۹
- ارائه اسناد مثبته** نشان دهنده دارا بودن شرایط مناقصه در هنگام دریافت اسناد مناقصه الزامی است.
- سایر جزئیات مربوطه:** در اسناد مناقصه درج شده است.

متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۹۱۰۱۱۰۵۶۰۱ تماس حاصل نمایند. ضمناً مناقصه‌گزار در رد یا قبول پیشنهاد مختار است.

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۲-۱۴۰۵۰۷۱۳

شرکت توسعه معادن پارس تأمین در نظر دارد خرید، تأمین، آماده سازی، بسته بندی و حمل و تحویل و نصب پکیج لاینترهای بالمیل کارخانه طلای صدر تفتان واقع در استان سیستان و بلوچستان را مطابق شرح خدمات مندرج در این اسناد و براساس نقشه‌های پیوست با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد صلاحیت واگذار نماید.

- موضوع مناقصه:** خرید، تأمین، آماده سازی، بسته بندی و حمل و تحویل و نصب پکیج لاینترهای بالمیل کارخانه طلای صدر تفتان واقع در استان سیستان و بلوچستان
- مدت انجام کار:** ۳۰ روز تقویمی
- مدت اعتبار پیشنهادات** ۳ ماه می‌باشد.
- مبلغ تضمین:** ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۳,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال ضمانت‌نامه معتبر بانکی و یا ۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال چک صیادی مطابق با فرم‌های موجود در اسناد مناقصه تهیه و در پاکت الف قرار داده شود.
- مهلت دریافت اسناد:** تا ساعت ۱۴ روز ۱۴۰۵/۰۷/۱۸
- مهلت تحویل اسناد:** تا ساعت ۱۶ روز ۱۴۰۵/۰۷/۲۶
- محل تحویل اسناد مناقصه:** شرکت توسعه معادن پارس تأمین- تهران، خیابان سیدجمال‌الدین اسدآبادی، خیابان دکتر صادق آئینه‌وند (۶۴ شرقی)، پلاک ۲۹، طبقه دوم تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۳۹۱۱۴
- هزینه خرید اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:** ۲۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال واریز به حساب ۰۲۶۸۷۸۳۰۸۳ نزد بانک تجارت شعبه میدان ونک ۱۰۴۹
- ارائه اسناد مثبته** نشان دهنده دارا بودن شرایط مناقصه در هنگام دریافت اسناد مناقصه الزامی است.
- سایر جزئیات مربوطه:** در اسناد مناقصه درج شده است.

متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۹۱۰۱۱۰۵۶۰۱ تماس حاصل نمایند. ضمناً مناقصه‌گزار در رد یا قبول پیشنهاد مختار است.

«ایران» تبعات اظهارات التهاب آفرین و تحریک آمیز در میانه جنگ اقتصادی را بررسی می کند

حمله به بانک مرکزی خدمت به خزانه‌داری آمریکاست

گزارش گروه سیاسی

روز گذشته اعلام موضع یک نماینده مجلس در مخالفت با تدبیر بانک مرکزی برای مقابله با نوسانات بازار ارز و اشاره او به «خودسوزی مقابل بانک مرکزی» یک بار دیگر افکارعمومی و ذهن کارشناسان عرصه سیاست را با این سؤال روبه رو کرد که یک طیف سیاسی اقلیت بر اساس کدام چارچوب تعریف شده درون نظام، در میانه یک جنگ تمام‌عیار اقتصادی و نظامی این گونه علیه دولت شمشیر را رو کشیده است؟ این آدرس غلط و تحریک‌کننده تکمیل‌کننده پازل تدابیر چندوجهی دولت و بانک مرکزی است یا پازل جنگ ترکیبی وزارت خزانه‌داری آمریکا؟

زوایای مختلف اعمال فشارها و تحریم‌های جدید آمریکا علیه کشورمان حالا اقتدر روشن شده است که هر دنبال‌کننده تحولات سیاسی را به این نتیجه رسانده باشد که آنچه در جریان است یک جنگ تمام‌عیار اقتصادی است. آمریکایی‌ها در

این جبهه به فرماندهی اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری این کشور حالا دیگر ابایی هم از این ندارند که هدف این جنگ اقتصادی را فروپاشی و سرنگونی جمهوری اسلامی ایران بدانند. بسنت اگر زمانی مدعی بود که هدف این فشارها بازگرداندن ایران به میز مذاکره است، حالا به صورت آشکارا گفته است که با طرح «طرد اقتصادی» ایران را به سمت سرنگونی سوق خواهیم داد. او مدعی شده که اقدامات این کشور در مقابل ایران «در تاریخ انزوای اقتصادی یک کشور بی‌سابقه بوده است.» هدف سرنگونی جمهوری اسلامی ایران البته مورد جدیدی نیست. آمریکایی‌ها به کمک رژیم اسرائیل در جنگ ۴۰ روزه هم همین هدف را دنبال می‌کردند. هماهنگی و هم‌افزایی اضلاع مختلف قدرت ملی ایران (نیروهای مسلح، حضور میدانی مردم، تلاش‌های دولت و دیپلماسی) اما مانع از تحقق چنین رویایی شد. فروکش کردن جبهه نظامی اما به معنای پایان جنگ نبود. متجاوزان در مقابل تاب‌آوری جامعه و دولت جبهه دیگری را باز کردند؛ جبهه جنگ اقتصادی به فرماندهی وزیر خزانه‌داری. برنامه ریزی آمریکایی‌ها برای تحقق هدف جنگ اقتصادی، شامل قطعه‌های

چندگانه‌ای است که باید در کنار هم قرار گیرند و پازل تسلیم یا سرنگونی را تکمیل کنند. اظهارنظرهایی مبنی بر اینکه اقتصاد ایران تا دو هفته دیگر فرومی‌باشد و استناد آنان به نوسانات روزهای اخیر-بازار ارز را اقتصادی ادعا شده قطعه‌ای از پازل یاد شده است. به نظر می‌رسد این، مقدمه لازم برای مرحله بعدی یعنی برهم ریختن نظم اجتماعی و برپا کردن آشوب‌های داخلی باشد. شبیه آنچه در دی ماه سال گذشته اتفاق افتاد و البته قرین موفقیت نشد. برجسته کردن و مانور دادن رسانه‌های فارسی زبان مخالف ایران روی قیمت دلار است. هم وجه عملیات روانی همین هدفگذاری است.

با این وصف، طبیعی است که در نقطه مقابل این طراحی یا عملیات ترکیبی هم باید پانکی ترکیبی و چندوجهی وجود داشته باشد. از تدابیر اقتصادی و رسانه‌ای گرفته تا برنامه‌ریزی‌های اجتماعی و اظهارنظرهای انسجام‌بخش و پرهیز از مواضع و اقدامات اختلاف‌افکن که به هر نحوی خواسته یا ناخواسته، تکمیل‌کننده پازل این طراحی باشد.

اجزای این بسته چندوجهی ایستادگی هرروز خیرید را در سفره، اجاره‌خانه، بازار و زندگی روزمره لمس می‌کنند. آنچه از یک مسئول انتظار می‌رود، تبدیل نگرانی به راحل است. دشمنان ایران آشکارا از فشار اقتصادی و بی‌ثباتی داخلی به‌عنوان بخشی از راهبرد خود سخن می‌گویند، مسئولان باید بیش از گذشته مراقب آثار سخنان خود باشند.

هرچه فضای داخلی متشنج‌تر، جامعه نگران‌تر و اعتماد عمومی شکننده‌تر باشد، هزینه مقابله با بحران نیز بیشتر خواهد شد. بنابراین، سخن گفتن از مسئولیت ملی یعنی نقد دقیق، شفاف، مسئولانه که باهدف عبور از مشکل مطرح می‌شود. از مشکلات سیاست‌ورزی در ایران این است که گاهی برخی مسئولان، حتی زمانی که خود بخشی از ساختار تصمیم‌گیری هستند، درباره مشکلات چنان سخن می‌گویند که گویی هیچ سهمی در شکل‌گیری یا حل آنها ندارند. نماینده، منتقد بیرون از گود نیست. آیا وظیفه فقط اعلام خطر است. نماینده باید در کنار انتقاد، طرح، پیشنهاد، اصلاح قانون و نظارت مؤثر نیز ارائه و اجرایی از یک‌سخت و مسئول تصمیم‌های کلان کشور است.

کشور به نقد نیاز دارد اما نقدی که مسیر اصلاح را نشان دهد. به نمایندگانی نیاز دارد که اگر از بحران سخن می‌گویند، برای عبور از آن نیز نسخه داشته باشند. تریبون مجلس نباید به محل مسابقه در تلخ‌تر کردن تصویر آینده تبدیل شود. کشور در میانه بحران است. در چنین شرایطی، دولت، مجلس، دستگاه‌های حاکمیتی را حتی منتقدان همه و همه باید سهمی در کاهش آلام مردم برعهده بگیرند. در روزهای سخت، مسئولیت سیاستمداران و نمایندگان بسیار سنگین است و باید با تزریق امید به جامعه تاب‌آوری ملت را افزایش دهند.

هم نباید همچون جزایر جداگانه و بدون هماهنگی عمل کنند بلکه ضرورت اقتضا می‌کند که بخش‌های مختلف تقویت‌کننده همدیگر باشند. در همین راستا بانک مرکزی که به نظر می‌رسد خط مقدم این جنگ اقتصادی می‌باشد، اخیراً برنامه عرضه ۲ میلیارد دلار به صورت اسکناس را آغاز کرده است برای فروکش کردن تب و تاب تقاضای ارز و اطمینان بخشی به جامعه و بخش‌های اقتصادی که توان مدیریت شرایط وجود دارد. در هنگامه‌ای که انتظار می‌رود، دیگر نهاده‌ها و بخش‌ها هم با حمایت از این تدبیر تکمیل‌کننده همان پانک چندوجهی باشند، برخی اما دانسته یا ندانسته، به جای آن که بارشاطر باشند، بار خاطر شده‌اند و اتفاقاً خط مقدم این جبهه ایستادگی در برابر طراحی مشخص آمریکا را هدف قرار داده‌اند. روز گذشته در صحن مجلس یکی از نمایندگان – که بعید به نظر می‌رسد اطلاعی از ابعاد این طراحی دشمن نداشته باشد- به جای هدف‌گیری علیه اتاق عملیات دشمن، تدبیر بانک مرکزی را نشانه رفت. او البته به نقد سیاست دولت بسنده نکرد و دقیقاً آدرس رفتاری را داد که حکم بنزین روی آتش دارد. این سخن که «مملکت را دارند به آمریکا

تغییر مسیر خطرناک از «حل مسأله» به «ایجاد شکاف»

در این شرایط، برخی سخنان تند، هرچند با نیت خیر بیان شود، در عمل ممکن است به سود جبهه مقابل تمام شود. تاب‌آوری یک جامعه هرگز در نبود مشکل مختلف در یک جامعه، به خودی خود نشانه پویایی و سلامت است. اما در شرایط کنونی، باید به یک حقیقت ساده و در عین حال عمیق توجه کنیم: کشتی یک کشور تنها با وحدت و اعتماد به ساحل می‌رسد. جامعه ایران را یک نقطه حساس از ایستاده است. برخی کارشناسان هشدار می‌دهند که فضا به سمت دوقطبی‌شدن پیش می‌رود؛ در حالی که منطقه‌هایی است که می‌تواند تعادل را حفظ کند. این نشانه‌ای است که باید همه ما به آن بیندیشیم. وقتی گفت‌وگوی اشخاص مخصوصاً در فضاهای فنون‌گذاری و اجرایی از «حل مسأله» به «ایجاد شکاف» تغییر مسیر می‌دهد، هزینه واقعی آن، پیروزی یا شکست یک بحث خاص نیست؛ بلکه فرسایش اعتماد اجتماعی است. نوسان نرخ ارز و فشار معیشتی، چالش‌هایی واقعی هستند و مجلس و دولت نیز در حال بررسی راهکارهای مقابله با آنها هستند. اما وجود جالش، نباید بهانه‌ای برای دامن زدن به اضطراب شود و نه فرصتی برای دشمن که شکاف‌ها را بزرگ‌نمایی کند. همان‌طور که مسئولان هشدار داده‌اند، دشمن در تلاش است تا از سختی‌های اقتصادی برای تأثیرگذاری بر روحیه مردم استفاده کند.

ضرورت پرهیز از ادبیات التهاب‌آفرین

انسجام ملی، یکی از مهم‌ترین ارکان ایستادگی و پیروزی ایرانیان در جنگ ۱۲ روزه و جنگ ۴۰ روزه بود. از دست دادن این انسجام ملی به نفع هیچ‌یک از طرف‌های سیاسی کشور نیست. شرایط حساسی که هر لحظه احتمال دارد دشمن، برای بازیابی اعتبار و موقعیت خود، دست به اقدام نظامی دیگری بزند، رو نیست نیروهای خودی و طرفداران انقلاب و نظام، با ادبیات

گزنده و زننده، یکدیگر را مورد هجمه قرار دهند. از همه دوستان انقلابی و دلسوزان کشور انتظار می‌رود اگر نسبت به عملکرد دولتمردان، چه در حوزه اقتصادی و چه در حوزه‌های سیاسی و فرهنگی، نقد و اعتراضی دارند، آن را عالمانه و مسئولانه مطرح کنند. دلسوزی کسانی که در رأس قدرت و مسئولیت قرار دارند نیز قطعاً کمتر از دلسوزی منتقدان برای کشور نیست. ممکن است مسئولی در یک موضوع به تصمیمی برسد که ما با آن موافق نباشیم، اما می‌توان درباره آن تصمیم بحث منطقی و علمی کرد و

تذکر و گفت‌وگوست. نزدیکان افرادی که چنین مواضعی دارند و همچنین جریان‌های سیاسی‌ای که این افراد به آنها تعلق دارند، باید به آنها تذکر بدهند. از سوی دیگر، تذکراتی که ناھنجاری‌های فرهنگی و اجتماعی وجود ندارد ولی در شرایط فعلی، آن چیزی که بیش از همه می‌تواند تاب‌آوری جامعه را آسیب بزند، مسائل اقتصادی است. بنابراین از یک طرف می‌گوییم در این شرایط حتی انتقادات صحیح نباید علنی شود اما از طرف دیگر دولت نیز نباید تصور کند که چون جریان‌های سیاسی، افراد صاحب‌نظر و حتی مردم به دلیل شرایط موجود سکوت کرده‌اند، می‌تواند نسبت به مشکلات کم‌توجه شود. سکوت جامعه نباید به معنای کاهش مسئولیت دولت تلقی شود. اتفاقاً در چنین شرایطی باید اهتمام دولته به مسائل اقتصادی و مشکلات مردم بسیار ویژه باشد. نکته دیگر، اظهارنظرهای تند و تیزی است که ممکن است مورد سوءاستفاده طرف مقابل قرار گیرد. دشمنان کشور، چه در حوزه رسانه‌ای و چه غیررسانه‌ای، تحلیل و برآورد خودشان را دارند و بر اساس آن عمل می‌کنند. بنابراین باید مراقب باشیم مواضعی که در داخل اتخاذ می‌شود، به ابزار و خوراکِ راهکار مقابله با این وضعیت، «داغ و درفش» نیست. راهکار،

می‌فروشند. من گفتم این جنایت است. به خدا اگر از جهنم نمی‌ترسیدم، امروز خودم را جلوی بانک مرکزی آتش می‌زدم.» خیلی زود به صدر اخبار همان رسانه‌های مخالف ایران رفت و در حقیقت پاس گلی شد برای عملیات روانی تکمیل‌کننده جنگ اقتصادی. خیلی‌ها هم در فضای مجازی این سخن را تعبیر به تحریک افکارعمومی کردند آن هم از همتی با رقبای انتخاباتی و جناحی نیست که اینکه از روی ناآگاهی و برنامه‌ریزی نشده هم که باشد، باز محل تأمل است. وسط یک جنگ تمام‌عیار چه وقت نسویه حساب‌های جناحی و ماهی گرفتن از آب گل آلود است؟ این دعوی دولت پزشکشان یا عبدالناصر نماندگان – که بعید به نظر می‌رسد اطلاعی از ابعاد این طراحی دشمن نداشته باشد- به جای هدف‌گیری علیه اتاق عملیات دشمن، تدبیر بانک مرکزی را نشانه رفت. او البته به نقد سیاست دولت بسنده نکرد و دقیقاً آدرس رفتاری را داد که حکم بنزین روی آتش دارد. این سخن که «مملکت را دارند به آمریکا

بر ریش‌سفیدان این طیف واجب است اگر به واقع دل در گرو ایران و منافع مردم دارند، این مریدان سیاسی خود را آگاه کنند که «این ره که تو می‌روی به ترکستان است» و بازی دشمن

دولت

پزشکیان از مدال‌آوران مسابقات آسیایی و درخشش دانش‌آموزان

در المپیاد نجوم قدرانی کرد

تصویب حمایت از نخبگان ایرانی خارج از کشور در دولت

عصر روز گذشته جلسه هیأت دولت به ریاست رئیس‌جمهورمسعود پزشکیان برگزار شد و در جریان آن، مهم‌ترین موضوعات اجرایی و سیاست‌های دولت در حوزه‌های مختلف مورد بررسی و تصمیم‌گیری قرار گرفت. رئیس دولت چهاردهم در این جلسه با قدردانی از تلاش‌ها و افتخارآفرینی ورزشکاران و مدال‌آوران کشور در مسابقات آسیایی ژاین و همچنین درخشش دانش‌آموزان در المپیاد نجوم، کسب این موفقیت‌ها را موجب خرسندی ملت ایران دانست و اظهار کرد: «در شرایطی که کشور با مسائل و چالش‌های مختلف مواجه است، کسب چنین دستاوردهایی از سوی جوانان و نوجوانان کشور شایسته تقدیر و حمایت جدی است.»

پزشکیان بر ضرورت فراهم کردن زمینه مناسب برای استقبال شایسته از قهرمانان ملی تأکید کرد و از وزیر ورزش و جوانان و وزیر کشور خواست با هماهنگی استانداران، برنامه‌ریزی لازم برای برگزاری مراسم استقبال شایسته از ورزشکاران مدال‌آور و افتخارآفرین کشور در استان‌های محل زندگی آنان انجام شود.

رئیس‌جمهور همچنین با اشاره به ضرورت استمرار حمایت از قهرمانان ملی پس از پایان دوران قهرمانی، تصریح کرد: «نباید اجازه داد ورزشکارانی که برای کشور افتخارآفرینی کرده‌اند، پس از پایان دوران قهرمانی در مسیر زندگی با مشکلات مواجه شود یا در چرخه مسائل روزمره فراموش شوند. حمایت از قهرمانان نباید صرفاً به دوران فعالیت حرفه‌ای آنان محدود شود و لازم است پس از این دوره نیز مورد توجه و حمایت ویژه قرار گیرند.» پزشکیان در همین راستا، رئیس سازمان برنامه و بودجه و وزیر ورزش و جوانان را تأمؤر کرد با همکاری یکدیگر، طرح و برنامه‌ای جامع برای حمایت پایدار از قهرمانان و مدال‌آوران کشور در دوران پس از قهرمانی تدوین و ارائه کنند.

رئیس‌جمهوری در بخش دیگری از سخنان خود، بر ضرورت بازنگری در نحوه تخصیص منابع و اولویت‌بندی رشته‌های ورزشی تأکید کرد و گفت: «باید توجه ویژه‌ای به رشته‌هایی شود که ظرفیت بیشتری برای کسب مدال و افتخارآفرینی در عرصه‌های بین‌المللی دارند.» پزشکیان با اشاره به ضرورت بهرووری مشورت‌ها، منابع و امکانات موجود در حوزه ورزش، خواستار اتخاذ رویکردی هدفمند در سیاست‌گذاری و تخصیص اعتبارات شد و تأکید کرد: «در برخی رشته‌ها با وجود منابع قابل توجه، دستاورد قابل توجهی برای کشور حاصل نمی‌شود، در حالی که برخی رشته‌ها با هزینه‌های به‌مراتب کمتر، افتخارات و مدال‌های بیشتری برای ایران به دست می‌آید. از این رو، سیاست‌گذاری در حوزه ورزش باید مبتنی بر ظرفیت‌ها، نتایج، مزیت‌های ملی و بهرووری منابع باشد.»

در ادامه جلسه وزیر ورزش و جوانان گزارشی جامع از وضعیت تیم‌های اعزامی جمهوری اسلامی ایران به رقابت‌های آسیایی ژاین و آخرین وضعیت ورزشکاران اعزامی ارائه کرد.

رئیس‌جمهوری در بخش دیگری از جلسه هیأت دولت، بر ضرورت اتخاذ تدابیر هماهنگ برای تثبیت قیمت کالاها و منشمول طرح کالابرج تأکید کرد. بر این اساس پزشکشان دستور تشکیل کمیته‌ای متشکل از رئیس کل بانک مرکزی، وزیر‌جهاد کشاورزی، رئیس سازمان برنامه و بودجه، وزیر کشور و شهودار تهران را صادر کرد تا با بررسی ابعاد مختلف موضوع، سازوکارهای لازم برای تثبیت قیمت کالاهای مشمول کالابرج را تدوین و زمینه اجرای هماهنگ این سیاست در سراسر کشور فراهم شود.

رئیس‌جمهوری همچنین بر استفاده از ظرفیت مدیریت شهری و هماهنگی شهرداری‌ها در استان‌های مختلف برای اجرای مؤثر این برنامه تأکید کرد. پزشکشان همچنین با تأکید مجدد بر اجرای طرح «سه‌شنبه‌های بدون خودرو» در دستگاه‌های اجرایی، خواستار همراهی و مشارکت کارکنان دستگاه‌های دولتی برای تکمیل و نهادینه‌سازی این طرح شد.

در ادامه جلسه هیأت دولت، پنج مصوبه در حوزه‌های بین‌المللی، جبران خسارت‌های ناشی از حوادث طبیعی، همکاری‌های حقوقی، حمایت از نخبگان ایرانی خارج از کشور و ساماندی‌هی مداخلات دستگاه‌های اجرایی در محلات و حاشیه شهرها به تصویب رسید. بر اساس یکی از مصوبات، حق عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد برای سال ۲۰۲۴ اختصاص یافت. همچنین هیأت دولت با اختصاص اعتبار و تسهیلات بانکی برای جبران خسارت‌های ناشی از سیل و تگرگ در اماکن مسکونی شهرستان‌های آسیب‌دیده در استان‌های خراسان رضوی و ایلام موافقت کرد تا بخشی از خسارت‌های وارد شده به شهروندان این مناطق جبران شود.

در ادامه، وزارت دادگستری مجوز مذاکره پیش از امضا و امضای موقت موافقتنامه معاضدت حقوقی در امور مدنی میان جمهوری اسلامی ایران و ترکمنستان را دریافت کرد. این مصوبه در راستای توسعه همکاری‌های حقوقی و قضایی میان دو کشور به تصویب رسید.

هیأت دولت همچنین آیین‌نامه اجرایی تبصره بند ۸ قانون حمایت از ایرانیان خارج از کشور را تصویب کرد. این آیین‌نامه با هدف تسهیل جذب و به‌کارگیری نخبگان ایرانی خارج از کشور در محلات و حاشیه شهرها با استفاده از ظرفیت حلقه‌های دانش‌بنیان و سایر دستگاه‌های اجرایی تدوین شده است و زمینه حضور مؤثرتر ظرفیت‌های علمی و تخصصی ایرانیان خارج از کشور در فرآیند توسعه کشور را فراهم می‌کند. در یکی دیگر از مصوبات، آیین‌نامه اجرایی تبصره بند ۸ ماده (۸۵) قانون برنامه هفتم پیشرفت به تصویب رسید. این آیین‌نامه نحوه مداخله یکپارچه دستگاه‌های اجرایی در محلات و حاشیه شهرها با استفاده از ظرفیت حلقه‌های مانی را مشخص می‌کند و بر هماهنگی و هم‌افزایی دستگاه‌های مسئول در مواجهه با مسائل و آسیب‌های اجتماعی و توسعه‌ای این مناطق تأکید دارد.

محمد عظیمیانفر
عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران

دشمن ناخواسته پیاپی را منتقل می‌کند. اظهارات برخی نمایندگان درباره اینکه «خودمان را به آتش می‌کشیم» یا استفاده از تعبیری بسیار تیرہ‌آ آئنده کشور ترسیم می‌کند، محل تأمل جدی است. نماینده‌ای که پشت تریبون مجلس می‌ایستد، فقط یک منتقد نیست بلکه بخشی از ساختار حاکمیت است. او در قبال سخنی که می‌گوید، همان اندازه مسئولیت دارد که در قبال قانونی که تصویب می‌کند. در شرایط عادی شاید بتوان از کنار یک جمله تند یا یک پیش‌بینی غرض‌آلود گذشت. اما در شرایط بحرانی، داستان متفاوت است. اقتصاد کشور به‌شدت به انتظارات و اعتماد عمومی حساس است. هر پیام منفی از سوی یک مقام رسمی نگرانی را تشدید می‌کند. مجلس جای نقد است، نماینده‌ای که نقد می‌کند و وضعیت اقتصادی را بحرانی می‌داند، اگر بحران را تشخیص می‌دهد راه حل هم نشان دهد. اگر تحریم‌ها فشار ایجاد کرده‌اند، چه سیاستی می‌تواند هزینه آن را برای مردم کاهش دهد. اگر تولید آسیب دیده، مجلس چه قانونی برای نجات تولید پیشنهاد می‌دهد. مردم از

تحریک جامعه، تکمیل پازل دشمن

واضح است که بر مبنای فشارهای همه‌جانبه آمریکا علیه ایران و جنگ شناختی که علیه کشور جریان دارد، اداره کشور با مشکلات و چالش‌های عیدیه‌ای مواجه شده است. تردیدی نیست که یکی از اهداف اصلی این فشارها ایجاد اختلال در اداره کشور است و بخش عمده‌ای از این مشکلات نیز طبیعتاً در حوزه اقتصادی ظهور و بروز پیدا می‌کند که یکی از شاخص‌های آن، نرخ ارز است.

در چنین شرایطی، همه ظرفیت‌های کشور، با وجود محدودیت‌هایی که به دلیل شرایط موجود وجود دارد باید در خدمت کاهش و خنثی کردن آثار مخرب این فشارهای اقتصادی قرار بگیرد. یکی از مهم‌ترین راه‌های مقابله با تبعات این جنگ همه‌جانبه آمریکا علیه ایران، ایجاد هم‌افزایی، حفظ انسجام داخلی است. ما با همین هم‌افزایی می‌توانیم در مقابل مشکلات موجود قرار بگیریم. اگر احساس می‌کنیم در حوزه‌های مختلف حکمرانی، مجلس یا سایر بخش‌ها، اشکالات و کاستی‌هایی وجود دارد، باید این مسائل را با

ناصر ایمانی
تخلیگر سیاست

من بارها در مصاحبه‌های دیگر عرض کرده‌ام که در تاریخ ایران، از چند هزار سال پیش تا امروز، هیچ‌گاه شرایط کشور را به سختی شرایط فعلی در زمینه مواجهه با جنگ ندیده‌ام. همچنین در طول تاریخ ایران و حتی در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر، تحریم‌هایی به این شدت را ندیده‌ام. بنابراین امروز کشور ما در یک مقطع بسیار حساس قرار دارد. از طرف دیگر، همه می‌دانیم که اگر کوچک‌ترین اشتباهی

المانی‌تور تحلیل کرد؛ چگونه حادثه مشکوک پرواز فلای دوبي، در خدمت کارزار تبلیغاتی نخست‌وزیر اسرائیل قرار گرفت؟

امنیتی سازی جدید نتانیا‌هو

ترجمه

با نزدیک شدن به انتخابات ۲۷ اکتبر در سرزمین های اشغالی ، موضوع امنیت بار دیگر به یکی از محورهای اصلی کارزار انتخاباتی تبدیل شده است؛ تغییری که به گفته منابع سیاسی اسرائیلی به دستمایه بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر این رژیم -برای پیروزی در انتخابات تبدیل شده است.

پس از آنکه کارزار انتخاباتی عمدتاً بر موضوع خدمت نظامی خریدی ها و تأمین بودجه برای مؤسسات وابسته به این جامعه متمرکز بود، منابع سیاسی به المانی‌تور گفتند که تهدیدهای امنیتی کنونی می تواند به توضیح کاهش فاصله میان بلوک های سیاسی کمک کند.

نظرسنجی روزنامه معاریو که در ۱۲ اکتبر منتشر شد، نشان داد ائتلاف نتانیا‌هو در این مقفه دو کرسی به دست آورده و مجسوع کرسی هایش به ۵۱ رسیده است؛ در مقابل، بلوک مخالف صهیونیست دو کرسی از دست داده و تعداد کرسی هایش به ۵۳ کاهش یافته است. احزاب عرب نیز-در مجموع ۱۲ کرسی کسب کردند.

حزب لیکود به رهبری نتانیا‌هو اکنون ۱۹ کرسی دارد، در حالی که این رقم در هفته گذشته ۱۸ کرسی بود. در مقابل، حزب «بشار» به رهبری گادی آیزنکوت با یک کرسی کاهش، از ۲۲ کرسی در نظرسنجی قبلی به ۲۱ کرسی رسیده است. اکنون، ادعای تلاش برای ربودن یک هواپیمای مسافربری فلای دوبي در ۳۰ سپتامبر می تواند به افزایش حمایت از نتانیا‌هو منجر شود.

امنیت در مرکز توجه قرار می گیرد
این حادثه مشکوک که در آن اعا شده کمک خلبان هواپیما تلاش کرده بود هواپیما را عمدأ ساقط کند و مسافران اسرائیلی آن را به قتل برساند، تقریباً سه سال پس از

۱۷ اکتبر رخ داد. این هم‌زمانی نمادین از چشم اسرائیلی هایی که با وحشت گزارش های این هفته درباره پرواز فلای دبی را دنبال می کردند، دور نماند. زمان وقوع این ماجرای دراماتیک در میانه پرواز، یعنی کمتر از یک ماه پیش از انتخاباتی که سرنوشت سیاسی نتانیا‌هو را تعیین خواهد کرد، باعث شد این حادثه امنیتی به یک تحول مهم سیاسی تبدیل شود.

صبح سه شنبه، پیش از انجام این پرواز، نتانیا‌هو ویدیویی از خود در حال بازدید از پایگاه هوایی تل نوف منتشر کرد و به اسرائیلی ها هشدار داد: «نشانه هایی وجود دارد که دشمنان ما در آستانه انتخابات تلاش خواهند کرد به ما حمله کنند.» احزاب مخالف، نتانیا‌هو را به ایجاد ترس در میان اسرائیلی ها با اهداف انتخاباتی متهم کردند و گفتند اگر تهدیدی وجود داشته باشد، او طبق قانون موظف است رهبر مخالفان را در جریان بگذارد. در نتیجه، نتانیا‌هو ناچار شد همان شب با یائیر لاپید دعوت کند تا در جریان یک جلسه توجیهی امنیتی او را در جریان امور قرار دهد. اما پس از خروج از این جلسه، لاپید

در برابر دوربین ها ظاهر شد و نتانیا‌هو را متهم کرد که مردم را مرعوب می کند و گفت نتانیا‌هو در تلاش است با ایجاد تنش، بهانه ای برای به تعویق انداختن کرد. روز پنجشنبه، او در دفترش در اورشلیم با یائیهو حیون دیدار کرد؛ کسی که پس از خروج از هواپیما، در حالی که تی شرتش به خون کمک خلبان آغشته بود، از او پیما بیرون آمده بود.

او به المانی‌تور گفت که نتانیا‌هو پس از فرود امن هواپیما در عربستان سعودی، چند بار با او صحبت کرده و به او توصیه کرده بود لباس های خون لودش را دور نیندازد.

یک مقام سیاسی اسرائیلی به المانی‌تور گفت این حادثه به دلایل مختلف می تواند به کارزار انتخاباتی نتانیا‌هو کمک کند. اول اینکه، تجربه نزدیک به مرگ مسافران فلای دبی، با آآوری قدرتمند و درناکی از تهدیدهایی بود که اسرائیلی ها با آن روبه رو هستند. این مقام سیاسی توضیح داد که افکار عمومی به طور کلی، بویژه کسانی که از بلوک نتانیا‌هو حمایت می کنند، پس از ۷ اکتبر بیش از پیش به سمت راست سیاسی متمایل شده و هویت یهودی

نگرش صهیونیست ها چیست؟
به نظری می رسد اختلاف با لاپید به مذاق نتانیا‌هو خوش آمده است. هفته

از حمله حماس با یکدیگر تلفنی صحبت کرده بودند. اندکی پس از این افشاشگری های جنجالی، نتانیا‌هو در ۲۷ سپتامبر در اقدامی غیرمنتظره به مدت چهار ساعت از امارات دیدار کرد. براساس جزئیاتی که به شبکه ۱۲ دز کرده و داده های وب سایت فلایت رادار، نتانیا‌هو با یک هواپیمای جت تجاری بدون نشان و همراه با مقام های ارشد امنیتی به ابوظبی رفت تا با رهبر متحد اسرائیل در منطقه خلیج فارس، درباره مسائل امنیتی منطقه ای گفت وگو کند.

المانی‌تور ۲۹ سپتامبر گزارش داد که نتانیا‌هو به طور پیگیرانه ابوظبی را برای برگزاری این دیدار تحت فشار گذاشته بود. مخالفان او، همان طور که انتظار می رفت، نتانیا‌هو را رهبری شکست خورده معرفی کردند که برای دیدار با شیخ زاید التماس کرده بود. اما از نگاه حامیان نتانیا‌هو، دیدار با رئیس جمهوری امارات نشانه دیگری از جایگاه او به عنوان رهبری در سطح جهانی بود که روابط راهبردی مهم را ایجاد و حفظ می کند.

این همان تصویری است که نتانیا‌هو مصمم است آن را تقویت کند. به گفته مصمم است آن را تقویت کند. به گفته مصمم است آن را تقویت کند. به گفته مصمم است آن را تقویت کند.

پنج انتخابات برگزار شده بین سال های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۲ به اسرائیلی ها نشان داده است که حتی اگر نظرسنجی ها نشان دهند نتانیا‌هو با هدف خود فاصله زیادی دارد، شرایط می تواند به سرعت تغییر کند. یک هفته پیش از انتخابات سال ۲۰۱۵، یک نظرسنجی به لیکود ۲۰ کرسی از مجموع ۱۲ کرسی کنتس را اختصاص می داد؛ اما در نهایت رأی دهندگان ۳۰ کرسی به این حزب دادند. در ۲۱ اکتبر، یعنی شش روز پیش از انتخابات، نتانیا‌هو در حالی که برای کسب هفتمین دوره نخست وزیری تلاش می کند، ۷۷ ساله خواهد شد. بقای سیاسی او به نتیجه این انتخابات بستگی دارد. کسی که توانسته با وجود خشم گسترده عمومی، سه سال در قدرت باقی بماند.

منبع: AlMonitor

A History of the Modern Middle East

گسست آتاتورک از میراث عثمانی

پس از استقرار سازوکارهای اساسی دولت. آتاتورک ترکیه را در مسیر دوره ای فشرده از اصلاحات هدایت کرد، اصلاحاتی که هدفشان زدودن آثار گذشته عثمانی و جایگزینی آن با گرایش هایی غربی در تمامی عرصه های زندگی ملی بود.

هرچند برخی از این اصلاحات در نگاه اول نوآورانه می نمودند، اما در واقع ادامه تحولاتی بودند که از قرن نوزدهم آغاز شده بودند. خود آتاتورک نیز محصول دوران اصلاحات عثمانی بود و بخش عمده ای از قوانین تصویب شده در دوران ریاست جمهوری او ریشه در دهه های پیشین داشت. اگرچه شدت تغییرات در دوران او چشمگیر بود، اما فرایند تحول خود نوظهور نبود و باید در چارچوب الگویی تاریخی مشاهده شود که از دوران سلطان محمود دوم تا دوره های «تنظیمات» و «جوانان ترک» امتداد یافته بود.

می توان اصلاحات آتاتورک را از منظر شش اصل بنیادینی که وی به عنوان ستون های دکتترین خود، موسوم به کمالیسم، معرفی کرده بود، بررسی کرد: اصلاح طلبی، جمهوری خواهی، سکولاریسم، ملی گرایی، پوپولیسم و اتانتریزم. اصلاح طلبی در سراسر دوران آتاتورک حضوری پررنگ داشت و بیانگر آمادگی برای نوآوری و پذیرش تغییرات به شیوه ای غیرخوشنویسم بود.

اصل دوم، جمهوری خواهی، همان گونه که دیده شد، از آغاز شکل گیری دولت ترکیه جزو اصول بنیادین آن بود. این اصل ریشه هایی در دوران عثمانی داشت، اما تأکید آن بر حاکمیت مردمی در قانون اساسی جمهوری ترکیه تفاوتی چشمگیر با نمونه های مشابه در امپراطوری عثمانی داشت.

سکولاریسم یکی از ستون های اصلی پلتفرم آتاتورک بود. این سیاست زمانی آغاز شد که مجلس بزرگ ملی در مارس ۱۹۲۴ رأی به لغو خلافت عبدالحمید و برکناری تمامی اعضای خانواده سلطنتی عثمانی از ترکیه داد.

به دنبال آن، سایر قوانین سکولاریزه کننده با سرعت به تصویب رسیدند: مقام شیخ الاسلام منحل شد، مدارس دینی تعطیل گردید و وزارت اوقاف دینی حذف شد. در سال ۱۹۲۶، مجلس گام های بیشتری برداشت و قانون مدنی سوسیلس و کدهای جزایی و تجاری مبتنی بر نمونه های ایتالیایی و آلمانی تصویب شدند: تحولی که گسستی مستقیم با گذشته به شمار می رفت.

STPC

فرخوان تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای

توأم با ارزیابی کیفی مناقصه شماره ۱۴۰۵/۱۱۷

شرکت پتروشیمی شهید تندگویان به آدرس بندر امام خمینی، منطقه ویژه اقتصادی، سایت اداری پشتیبانی، امور حقوقی و پیمان ها، تلفن ۰۶۱۵۲۱۷۲۷۸۴. دنرظنر دارد مناقصه باشرایط ذیل را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای توأم با ارزیابی کیفی به پیمانکار واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید.

۱-موضوع مناقصه: به روز رسانی سیستم کنترل کوره HTM واحد SSP-D کارخانه PET

۲-مدت اجرای موضوع مناقصه: ۱۸ ماه

۳-مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۱۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال می باشد.

۴-تضمین های معتبر برای شرکت در مناقصه: ضمانت نامه بانکی، واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه

۵-مناقصه گران جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس <https://tender.stpc.ir> مراجعه و ثبت نام نمایند.

مهلت توزیع اسناد مناقصه: از مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳ تا ساعت ۱۲ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸

۶-ارائه گواهی نامه های ذیل از سوی مناقصه گران در زمان دریافت اسناد مناقصه الزامی است:

۶-۱ ارائه آگهی تاسیس شرکت یا آگهی تغییرات جهت کنترل موضوع شرکت با موضوع مناقصه

۶-۲ گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت پتروشیمی شهید تندگویان (سهامی عام)

آگهی مناقصه عمومی

شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان در نظر دارد نسبت به خرید یک دستگاه میکروفیکس کره طبق جدول ذیل ازطریق مناقصه عمومی اقدام نماید:

نوع مناقصه	موضوع مناقصه	تعداد	در مناقصه ریال	مهلت تحویل اسناد	تاریخ بازگشایی
تک مرحله ای	دستگاه میکروفیکس کره (۱ تن در ساعت) طبق مشخصات فنی قید شده در برگ شرایط مناقصه	یک دستگاه	۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۳ مهر ماه	۲۵ مهرماه

لذا داوطلبین شرکت در مناقصه می توانند از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز جهت دریافت برگ شرایط مناقصه به آدرس های زیرمراجعه نمایند.

آدرس شرکت: زنجان – خیابان پروین اعتصامی - شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

آدرس سایت: <https://pegah.ir/news/category/> مناقصه ها

<http://zanjan.pegah.ir> - بخش درگاه شفافیت- مناقصه ها

شماره تلفن تماس: (داخلی ۱۱۳) ۰۲۴-۳۳۷۷۰۰۷۵ - تلفکس ۰۲۴-۳۳۷۸۸۰۶۰

شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

آگهی مزایده عمومی

اجاره زمین مجاور جایگاه پرسیران اهواز

شرکت پرسی ایران گاز (سهامی عام) در نظر دارد دو قطعه از اراضی متعلق به خود، واقع در مجاورت جایگاه پرسیران اهواز:

● قطعه اول به مساحت ۳۱۲۰ مترمربع ● قطعه دوم (زمین پشتی) به مساحت ۲۲۰ مترمربع

را از طریق مزایده عمومی و در چارچوب شرایط و ضوابط مندرج در اسناد مزایده، جهت اجاره به اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط واگذار نماید. از تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی علاقه مند واجد شرایط و متقاضیان اجاره دعوت می شود از تاریخ انتشار این آگهی، به مدت ۷ روز، جهت بازدید از محل و بررسی شرایط ملک موضوع مزایده به نشانی زیر مراجعه نمایند: اهواز، جاده اهواز – خرمشهر، رو به روی ۶۸ متری کیان، جایگاه پرسیران متقاضیان می توانند جهت دریافت اسناد و اوراق شرکت در مزایده و ارائه پیشنهاد قیمت، مطابق شرایط و ضوابط مندرج در اسناد مزایده، به یکی از روش های زیر اقدام نمایند:

۱- اهواز، جاده اهواز – خرمشهر، رو به روی ۶۸ متری کیان، جایگاه پرسیران

۲- تهران خیابان سپهبد قرنی، خیابان برادران شهید شاداب پلاک ۹ واحد بازرگانی شرکت پرسی ایران گاز

۳- وب سایت شرکت: www.persirangas.ir

متقاضیان جهت کسب اطلاعات بیشتر می توانند با شماره های زیر تماس حاصل نمایند:

آقای قربانی: ۰۲۱-۸۸۹۰۰۱۴۱ داخلی ۱۳۲۱ و آقای فرید جوابی: ۰۹۱۹۹۳۰۹۴۴۱

م الف ۲۱۹۴ شناسه ۲۲۹۰۷۶۶

روابط عمومی شرکت پرسی ایران گاز

STPC

فرخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

توأم با ارزیابی کیفی مناقصه شماره ۱۴۰۵/۱۱۸

شرکت پتروشیمی شهید تندگویان به آدرس بندر امام خمینی، منطقه ویژه اقتصادی، سایت اداری پشتیبانی، امور حقوقی و پیمان ها، تلفن ۰۶۱۵۲۱۷۲۷۸۴. دنرظنر دارد مناقصه با شرایط ذیل را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای توأم با ارزیابی کیفی به پیمانکار واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید.

۱-موضوع مناقصه: طراحی، خرید، نصب و راه اندازی دوربین وایرلس در ۲۳ مکان صنعتی مجتمع

۲-مدت اجرای موضوع مناقصه: ۴ ماه

۳-مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۵,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال می باشد.

۴-تضمین های معتبر برای شرکت در مناقصه: ضمانت نامه بانکی، واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه

۵-مناقصه گران جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس <https://tender.stpc.ir> مراجعه و ثبت نام نمایند.

مهلت توزیع اسناد مناقصه: از مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳ تا ساعت ۱۲ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸

۶-ارائه گواهی نامه های ذیل از سوی مناقصه گران در زمان دریافت اسناد مناقصه الزامی است:

۶-۱ ارائه آگهی تاسیس شرکت یا آگهی تغییرات جهت کنترل موضوع شرکت با موضوع مناقصه

۶-۲ گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت پتروشیمی شهید تندگویان (سهامی عام)

IRAN DAILY

www.newspaper.iran-daily.com

1877

مؤسسه فرهنگی - مطبوعه های ایران

ایران

عوام

شمس می گوید: «مرا در این عالم با این عوام هیچ کاری نیست، برای ایشان نیامده‌ام». «عوام» اشاره شده در این متن کوتاه چه کسانی هستند؟ به زبان امروز کسانی که تحصیلات دانشگاهی ندارند، در فلان علم و حوزه صاحب‌نظر نیستند؟ به لوازم دنیای مدرن بیگانه هستند جزء «عوام» به حساب می‌آیند؟ کسانی که نمی‌دانند اینستاگرام چیست و فالوور و فالووینگ، لایو و استوری، دایرکت و امثال آن، چه هستند یا چگونه می‌توان در یوتیوب سابسکرایب کرد و با فیلترشکن رفت تلگرام و وب کردی کرد «عوام» هستند؟

کسانی که نمی‌دانند چگونه می‌توان خودروی دنده اوتوماتیک را راند و یا چگونه با چاپستیک غذای شرق آسیایی خورد و ممکن است پیتزا را هم با چنگال وآب بخورند «عوام» هستند؟ تمام این مثال‌ها که در زمانه شمس تیریزی نبوده است پس چه تعلق از «عوام» برای او ایجاد کرده که به هیچ عنوان خود را مخاطب آنها نمی‌داند؟ «داریوش مهرجویی» سال‌ها پیش فیلمی ساخته بود به اسم «آقای هالو» آن شخصیت با بازی درخشان «علی نصیریان» صدق «عوام» شمس تیریزی خواهد بود؟

از نظر من اما «عوام» آنهایی نیستند که کار با گوشی هوشمند را نمی‌دانند اتفاقاً بالاترین مدل گوشی را هم دارند ولی با آن دنبال خاله زنگ بازی هستند.

آنهایی نیستند که ماشین آنچنانی ندارند اتفاقاً عالی‌ترین آن را هم دارند ولی رانندگی‌شان را باید ببینید خودخواه و بی‌فرهنگ. «عوام» آنهایی هستند که در این محیط‌های مجازی بدون اطلاع دقیق از عمق یک ماجرا شروع می‌کنند به تحلیل و همه‌چیزدانی در حالی که دهان باز کنند معلوم می‌شود چه در درون‌شان هست. «عوام» آنهایی هستند که سلب‌ریتی را در مراسم خاکسپاری فرزندش برای گرفتن عکس سلفی یک لنکه یا نگه می‌دارند.

گفت‌وگو کردن، بحث کردن، سعی بر قانع کردن آنها هیچ فایده‌ای غیر از اتلاف وقت و عمر ندارد. «عوام» آن پیرمرد و پیرزن بزرگوار روستایی نیستند که به خاطر آشنا نبودن با دنیای امروز ممکن است اشتباهاتی بکنند، آنها اتفاقاً در برابر نفرت بالا بسیار هم مدرن هستند.

دکتر شریعتی در کتاب بازگشت به خویش‌من می‌گوید: «در همین جامعه خودمان می‌بینیم به آدمی می‌گویند متمدن که مصرفش بالا رفته است نه شعورش. لذا اگر مصرف ناخن مصنوعی یا استفاده از لوازم آرایش نسبت به قبل بیشتر شده است، این یعنی متمدن تر شده‌ایم. آن مادرهایی که ستارخان‌ها و دیگران را در دامن خود می‌پرورند و حنا به سرشان می‌زنند متمدن نبودند.»

اینکه شمس می‌گوید «برای ایشان نیامده‌ام» یعنی هدف از خلقت من یا نقش من در هستی، این نیست. من و «ایشان» کلام مشترک نداریم، دنیاهای‌مان متفاوت است. نظام ارزشی ما با هم فرق دارد.

آنچه را او می‌گوید من متوجه نمی‌شوم و هر آنچه من بیان می‌دارم برای آنها غریب است. به همین سبب است که شمس در ادامه می‌گوید: «نه او سخن تواند شنیدن، نه از من برخوردار شود.»

مسائل اجتماعی؛ معادله‌ای چندمجهولی

در مسائل فنی می‌توان مسأله را در چارچوبی نسبتاً مشخص تعریف کرد و به کمک روش‌های علمی یا مهندسی به پاسخ رسید. اما مسائل اجتماعی چنین نیستند. آنها مجموعه‌ای از عوامل و نیروهای مرتبط با یکدیگرند و نمی‌توان با حل کردن تنها یک بخش، انتظار داشت کل مسأله حل شود. بنابراین باید به «معماری راه‌حل» متوصل شد؛ به این معنا که برای حل یک مسأله اجتماعی، باید همه عناصر مرتبط را کنار هم دید: افراد، نهادها، تخصص‌ها و دیدگاه‌های مختلف.

سپس باید میان آنها ارتباط برقرار کرد و برای هر کدام نقشی در فرایند حل مسأله در نظر گرفت.

در این نگاه، یک گروه نقش «شتاب‌دهنده» دارد؛ یعنی افراد و نهادهای مختلف را به هم متصل می‌کند تا همکاری شکل بگیرد. گروه دیگری، کنشگر یا عملگر است؛ کسانی که طرح را در میدان عمل اجرا می‌کنند. اما پیش از همه اینها به «معمار راه‌حل» نیاز داریم؛ کسی که کل مسأله را ببیند و بتواند اجزای پراکنده را در یک طرح منسجم کنار هم قرار دهد.

به نظر می‌رسد در ایران، ظرفیت‌هایی برای عمل و حتی برای ایجاد ارتباط میان افراد و نهادها وجود دارد، اما در «معماری راه‌حل» با ضعف روبه‌رو هستیم. برای بسیاری از مسائل، پیشنهادها متعددی وجود دارد، اما این پیشنهادها الزاماً در یک طرح واحد و منسجم قرار نگرفته‌اند.

معنای مشخص و تاریخی دارند و اگر معنای آنها روشن نباشد، گفت‌وگو همان ابتدا دچار مشکل می‌شود. از همین رو، باید میان «سوۀ تفاهم» و «بدفهمی مفهومی» تفاوت گذاشت. سوۀ تفاهم ممکن است در یک گفت‌وگو با توضیح برطرف شود، اما بدفهمی مفهومی زمانی رخ می‌دهد که دو طرف اساساً یک واژه را با دو معنای متفاوت به کار می‌برند.

مشکل فقط پاسخ‌های غلط نیست؛ گاهی پرسش را بلد نیستیم

اگر مسأله مفاهیم حل نشود، پرسش جدید نیز شکل نمی‌گیرد. یکی از مشکلات مهم ما این است که هنوز در بسیاری از موارد علم را با انتقال و تدریس دانش علمی یکی می‌گیریم. علم زمانی به مرحله مشارکت می‌رسد که بتوانیم پرسش تازه مطرح کنیم و مسأله‌ای را ببینیم که پیش از آن به‌درستی دیده نشده است. در اینجا می‌توان از تعبیر «نقالی علم» استفاده کرد. این مفهوم به معنی نفی آموزش نیست؛ بلکه مسأله این است که دانشگاه و جامعه علمی در نقل و بازگویی دانشی که دیگران تولید کرده‌اند، متوقف نمانند.

اگر دانشگاهیان ما عمدتاً کتاب‌های دیگران را تدریس کنند، آنها را ترجمه کنند و درباره همان دانش مقاله بنویسند، هنوز به معنای واقعی در تولید علم مشارکت نکرده‌ایم. معیار مهم‌ترین است که چه تعداد پرسش تازه تولید می‌کنیم.

برش

تدریج دریافت که در زندگی اجتماعی نمی‌توان معیار حق و باطل را صرفاً بر اساس تعریف شخصی افراد تعیین کرد. جامعه به قواعدی مشترک نیاز دارد؛ قواعدی که بتوان بر مبنای آنها دوری کرد و قانون ساخت.

در علم نیز همین اتفاق رخ داد. علم بیشتر پدید نیامد، بلکه با دقیق شدن مفاهیم و معیارهای سنجش شکل گرفت. به عنوان مثال «نیرو» در فیزیک مفهومی مشخص است و باید معلوم باشد چگونه تعریف و اندازه‌گیری می‌شود.

این مفهوم را نمی‌توان با مفاهیم دیگری مانند «توان» جایگزین کرد. در علوم انسانی نیز مفاهیمی مانند «جامعه»، «ولت»، «جنگ»، «صلح» و «لیبرالیسم»

در مسائل اجتماعی، یک راه‌حل منفرد و تک بعدی نمی‌تواند پاسخگوی مسائل پیچیده و چندلایه باشد. بنابراین، صرف در اختیار

داشتن دانش و اطلاعات بیشتر، به معنای توانایی حل مسائل جامعه نیست؛ مهم‌تر از آن، توانایی ما در فهم دقیق مشکل، طرح پرسش‌های تازه و به کارگیری

دکتر رضا منصوری، استاد دانشگاه صنعتی شریف، معتقد است علم زمانی می‌تواند به حل مسأله کمک کند که از مرحله انتقال و تکرار دانش فراتر رود و به تولید پرسش، مفهوم و راه‌حل برسد. او بر این نکته تأکید می‌گذارد که برای حل مسائل پیچیده جامعه باید از «نقالی علم» عبور کرد و به «معماری راه‌حل» رسید؛ یعنی همه ابعاد مسأله، دانش‌ها و تخصص‌های مرتبط، افراد و نهاد‌های درگیر و ظرفیت‌های موجود را در کنار یکدیگر دید و آنها را در یک ساختار منسجم برای رسیدن به راه‌حل قرار داد.

مکتوب حاضر، متن ویرایش و تلخیص شده «ایران» از سخنرانی اوست که با عنوان «چشم‌انداز آینده ترویج علم» در محل پژوهشکده تاریخ علم ارائه شده است.

تحلیل

مدیریت به سر سر مفاهیم آغاز می‌شود

یکی از پایه‌های مهم مدیریت، رسیدن انسان‌ها به این فهم بود که بدون

اطلاع رسانی

گزارش

همایش «آزمایشی نقش قیرهای اصلاح‌شده در ارتقای کیفیت روبه‌های آسفالتی» در شیراز، با محوریت آموزش و ترویج استفاده از قیرهای اصلاح‌شده در راستای افزایش دوام روسازی‌ها برگزار شد؛ رویدادی که در آن مدیران ارشد حوزه راه و شهرسازی، اساتید دانشگاه و متخصصان صنعت، ابعاد علمی، اجرایی و صنعتی استفاده از قیرهای اصلاح‌شده را بررسی کردند و شرکت نفت پاسارگاد نیز از توسعه ظرفیت تولید این محصولات، هوشمندسازی ناوگان حمل‌ونقل و گسترش همکاری‌های تحقیقاتی خود خبر داد.

به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل شرکت نفت پاسارگاد، همایش آموزشی- ترویجی «آزمایشی نقش قیرهای اصلاح‌شده در ارتقای کیفیت روبه‌های آسفالتی» با حضور مدیران حوزه راه و شهرسازی، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مسئولان کشوری و استانی، استادان دانشگاه، متخصصان و فعالان صنعت قیر و آسفالت در شیراز برگزار شد. این رویداد با همکاری شرکت ساخت و توسعه زیربنای‌های حمل‌ونقل کشور و شرکت نفت پاسارگاد برگزار شد و فرصتی برای بررسی راهکارهای افزایش عمر روسازی‌ها، کاهش هزینه‌های نگهداری شبکه راه‌ها و توسعه کاربردهای محصولات فن‌آورانه در صنعت قیر و آسفالت فراهم کرد.

وزرشکار، هدف، توسعه دانش و ترویج استفاده از قیرهای اصلاح‌شده است
محسن ورزشکار، عضو هیأت مدیره شرکت نفت پاسارگاد و دبیر همایش، هدف اصلی از برگزاری این رویداد را آموزش، ترویج و توسعه استفاده از قیرهای اصلاح‌شده در پروژه‌های راه‌سازی کشور عنوان کرد.

وی با اشاره به افزایش توجه مجامع علمی، دانشگاهی و دستگاه‌های اجرایی به این محصولات طی دو سال اخیر گفت: در این همایش تلاش شد زنجیره‌ای از مباحث، از نحوه انتخاب قیر و تولید مخلوط‌های آسفالتی تا تجربه اجرای پروژه‌های قیر اصلاح‌شده و توانمندی صنعتی کشور، در تولید این محصولات مورد بررسی قرار گیرد. به گفته ورزشکار، معرفی قیرهای اصلاح‌شده و مبانی انتخاب و تولید

از توسعه قیرهای اصلاح‌شده تا افزایش عمر روبه‌های آسفالتی؛

نفت پاسارگاد در مسیر ارتقای کیفیت راه‌های کشور

رایلی برای اجرای آن نیز اشاره کرد و گفت: شرایط اقلیمی فارس و استان‌های هم‌جوار از جمله کرمان، یزد، هرمزگان و بوشهر، ضرورت استفاده از محصولات متناسب با شرایط دمایی و محیطی این مناطق را افزایش داده است. وی با اشاره به اینکه حدود ۱۰ درصد جاده‌های کشور در استان فارس قرار دارد، گفت: استفاده از قیر اصلاح‌شده می‌تواند به افزایش عمر و بهبود نگهداری این شبکه جاده‌ای کمک کند. مدیرعامل نفت پاسارگاد همچنین از آمادگی این شرکت برای تأمین قیر مورد نیاز شهرداری‌های فارس خبر داد و تأکید کرد مجتمع شیراز بیشترین فروش و خدمات را در استان دارد و تلاش می‌شود ظرفیت آن بیش از پیش در خدمت نیازهای منطقه قرار گیرد.

وی همچنین با اشاره به تأمین بخش عمده مواد اولیه مورد نیاز تولید قیر از داخل کشور گفت: از محدودیت‌های خارجی بیش از تأمین مواد اولیه، در صادرات ناوگان این شرکت، حمل، فروش و صادرات ناوگان این شرکت،

راهب این پیشینه را نشانه‌ای از بومی بودن صنعت قیر در ایران دانست و بر پیوند این سابقه تاریخی با فن آوری و مسیریهای اجرایشده یا قیر پلیمری و معمولی مقایسه شود. رئیس کمیسیون عمران مجلس همچنین بر استفاده بیشتر از ظرفیت تولید داخلی قیر در پروژه‌های عمرانی تأکید کرد و اتصال ظرفیت شرکت‌های قیرساز به پروژه‌های نیازمند قیر را راهکاری برای فعال ماندن واحدهای تولیدی و تسریع پروژه‌های عمرانی دانست.

معاون وزیر راه:
از سابقه ۲۵۰۰ ساله قیر تا فن آوری‌های امروز
غزال راهب، معاون وزیر راه و شهرسازی، با اشاره به سابقه تاریخی استفاده از قیر به عنوان یک ماده ساختمانی در تمدن‌های مختلف از جمله مصر، ایران، روم باستان و چین، گفت: استفاده از قیر اصلاح‌شده و آسفالت‌های اصلاح‌شده، راهی برای افزایش عمر و کاهش هزینه‌های نگهداری راه‌ها و زیرساخت‌های حمل‌ونقل است. وی با اشاره به اینکه استفاده از قیر اصلاح‌شده و آسفالت‌های اصلاح‌شده، راهی برای افزایش عمر و کاهش هزینه‌های نگهداری راه‌ها و زیرساخت‌های حمل‌ونقل است.

همچنین دکتر امیر امینی، عضو هیأت علمی دانشگاه و مشاور عالی اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان اصفهان، تجارب حاصل از اجرای مخلوط‌های آسفالتی حاوی قیرهای اصلاح‌شده را تشریح کرد و دکتر سیدجواد منصفی، مدیر پروژه قیرهای اصلاح‌شده شرکت نفت پاسارگاد، نوآوری شرکت نفت پاسارگاد، توانمندی‌های صنعتی کشور برای تولید قیرهای اصلاح‌شده را مورد بررسی قرار داد.

رئیس کمیسیون عمران مجلس:
سهام قیر پلیمری می‌تواند به ۳۰ درصد برسد
محمد رضا رضایی کوچی، رئیس کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی، با تأکید بر ضرورت افزایش کیفیت آسفالت جاده‌های کشور گفت: کیفیت نهایی روسازی حاصل عملکرد یک زنجیره کامل است و نمی‌توان مسئولیت آن را تنها متوجه تولیدکننده قیر دانست. وی بر ضرورت کنترل فرآیند تولید قیر و مصالح، حمل، تولید مخلوط آسفالتی، بخش و اجرای پروژه به صورت یکپارچه تأکید کرد. رضایی کوچی همچنین با اشاره به سهم ۳۰ درصدی در نظر گرفته شده برای قیر پلیمری، پیشنهاد کرد این سهم به ۲۰ و حتی ۳۰ درصد افزایش یابد. وی با اشاره به تجربه استفاده از قیر

آنها، تولید و اجرای مخلوط‌های آسفالتی حاوی قیر اصلاح‌شده، بررسی تجربیات پروژه‌های اجراشده و معرفی توانمندی‌های صنعت کشور، چهار محور اصلی این همایش بوده است. وی با اشاره به جایگاه نفت پاسارگاد در صنعت قیر کشور تأکید کرد که این شرکت در سال‌های اخیر توسعه قیرهای اصلاح‌شده را به عنوان یکی از حوزه‌های تخصصی خود دنبال کرده و برگزاری چنین رویدادهایی می‌تواند فاصله میان دانش فنی، ظرفیت تولید و اجرای پروژه‌های عمرانی را کاهش دهد.

چهار محور علمی با حضور استادان و متخصصان قیر و آسفالت
بخش علمی همایش با ارائه چهار موضوع تخصصی برگزار شد. دکتر احمد منصوریان، عضو هیأت علمی و مدیر بخش قیر و آسفالت مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، درباره انواع قیرهای اصلاح‌شده و مبانی انتخاب و تولید آنها سخن گفت و پروفسور فریدون مقدس‌نژاد، استاد دانشگاه صنعتی امیرکبیر و عضو شورای عالی فنی وزارت راه و شهرسازی، به تولید و اجرای مخلوط‌های آسفالتی حاوی قیرهای اصلاح‌شده پرداخت.

عملیات عمرانی متمرکز باشد، بلکه افزایش دوام پروژه‌ها و بهره‌وری منابع نیز باید به یکی از معیارهای اصلی تصمیم‌گیری تبدیل شود. **رونمایی نفت پاسارگاد از سامانه هوشمند مدیریت ناوگان**
در بخش پایانی این رویداد، از سامانه هوشمند مدیریت ناوگان حمل‌ونقل شرکت نفت پاسارگاد رونمایی شد. این سامانه با هدف هوشمندسازی و یکپارچه‌سازی فرآیند مدیریت ناوگان طراحی و راه‌اندازی شده و امکان رصد و مدیریت دقیق‌تر جابه‌جایی محموله‌ها، دسترسی به اطلاعات حمل‌ونقل، افزایش نظارت و ارتقای شفافیت در فرآیند حمل محصولات را فراهم می‌کند. رونمایی از این سامانه در ادامه رویداد نفت پاسارگاد برای استفاده از فن آوری‌های نوین، توسعه زیرساخت‌های هوشمند و افزایش بهره‌وری در فرآیندهای عملیاتی و مدیریتی انجام شد.

امضای تفاهم‌نامه پژوهشی؛ تکمیل زنجیره فن آوری در نفت پاسارگاد

در ادامه همایش، تفاهم‌نامه همکاری تحقیقاتی میان شرکت نفت پاسارگاد و مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی نیز به امضا رسید.

این تفاهم‌نامه با هدف توسعه و تعمیق همکاری‌های تحقیقاتی و فن‌آورانه و در راستای اجرای ماده ۱۳ قانون جهش تولید دانش‌بنیان منعقد شد.

بر اساس این تفاهم‌نامه، دو مجموعه در اجرای طرح‌ها و پروژه‌های تحقیقاتی، توسعه فن آوری و استفاده از ظرفیت‌های علمی و تخصصی همکاری خواهند کرد تا زمینه بهره‌گیری بیشتر از دانش و فن آوری برای پاسخ به نیازهای صنعت قیر و آسفالت فراهم شود.

برگزاری همایش تخصصی شیراز با مشارکت استادان، پژوهشگران، مدیران اجرایی و فعالان صنعت، توسعه ظرفیت تولید قیرهای اصلاح‌شده و دانش و فن آوری برای پاسخ به نیازهای صنعت قیر و آسفالت فراهم شد. رونمایی از سامانه هوشمند ناوگان حمل‌ونقل و گسترش همکاری با مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، مجموعه اقدام‌هایی است که نشان می‌دهد نفت پاسارگاد در کنار جایگاه خود در تولید و عرضه قیر، توسعه فن آوری، ارتقای کیفیت محصول و تقویت ارتباط میان صنعت، دانشگاه و پژوهش را نیز در دستور کار قرار داده است.

توسعه زیربنای‌های حمل‌ونقل کشور، با اشاره به هزینه بالای ساخت و نگهداری راه‌ها گفت اگر استفاده از قیرهای اصلاح‌شده بتواند عمر مفید ۱۰ ساله یک راه را تنها یک‌سال افزایش دهد، حدود ۳ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان صرفه جویی در بخش ساخت امکان پذیر خواهد شد. به گفته وی، در حوزه راهداری نیز سالانه بین ۹۰۰ تا ۱۰۰۰ میلیون تن آسفالت اجرا می‌شود و ایجاد ۱۰ درصد صرفه جویی در این بخش می‌تواند حدود ۳ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان دیگر از هزینه‌ها بکاهد. بر این اساس، افزایش دوام روسازی‌ها می‌تواند ظرفیتی برای حدود ۷ هزار میلیارد تومان صرفه جویی سالانه در بخش ساخت و نگهداری راه‌ها ایجاد کند. سیاهپور با اشاره به تجربه کشورهای مختلف در استفاده از قیرهای اصلاح‌شده گفت ایران در ابتدای این مسیر قرار دارد و باید سهم استفاده از این محصولات افزایش یابد تا ضمن افزایش دوام روسازی‌ها، هزینه‌های نگهداری نیز کاهش پیدا کند.

مومنی: باید از حجم عملیات به سمت افزایش دوام پروژه‌ها حرکت کنیم

محمدرضا مومنی، مدیرکل دفتر بودجه وزارت راه و شهرسازی، توسعه استفاده از قیرهای اصلاح‌شده را یکی از راهکارهای کاهش هزینه‌های نگهداری راه‌ها و افزایش بهره‌وری منابع کشور دانست. وی با اشاره به گستردگی شبکه راه‌های کشور گفت باید بررسی شود چرا با وجود حجم بالای سرمایه‌گذاری در ساخت و بهسازی راه‌ها، همچنان بخش قابل توجهی از منابع صرف ترمیم و نگهداری می‌شود.

مومنی با بیان اینکه کارخانه‌های تولید قیر کشور از ظرفیت فن آوری مناسبی برخوردارند و تعدادی از آنها به سامانه‌های تولید قیر پلیمری و اصلاح‌شده مجهز شده‌اند، گفت میزان استفاده از این محصولات در پروژه‌ها همچنان محدود است. وی تأکید کرد صرف تصویب قانون یا ابلاغ دستورالعمل برای توسعه قیرهای اصلاح‌شده کافی نیست و باید فرهنگ استفاده از این محصولات در میان دستگاه‌های اجرایی و فعالان حوزه راه گسترش یابد. مدیرکل دفتر بودجه وزارت راه و شهرسازی افزود نگاه دستگاه‌های اجرایی نباید صرفاً بر افزایش حجم

مؤسسه فرهنگی - مطبوعی: رئیس هیات مدیره: صاحب امتیاز: مدیرعامل: علی متقیان تلفن: ۸۸۶۷۲۰۰۰ پيامک: ۰۹۱۲۱۳۲۰۰۴ نشانی: تهران خیابان خورشید سازمان آگهی‌های روزنامه پذیرش سازمان آگهی	صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی مدیر مسئول: صادق حسین جابری انصاری سرمدبیر: های خسرو شاهین
---	---

ایران

پایوند رسولی با فرهنگ و هنر اسلامی تنها به نمایشگاه‌ها و مجموعه‌های خصوصی محدود نشده است. او در یکی از سفرهای خود به نجف اشرف و هنگام تشریف به حرم امیرالمؤمنین حضرت علی (ع)، شماری از آثار خود را به موزه حرم اهدا کرد؛ آثاری که اکنون در این موزه نگهداری می‌شوند. این اقدام، و به ویژه از نسبت عمیق میان تجربه هنری او و جهان معاصر تشیع از انسان می‌دهد.

غیاثی رسولی در دآوری و ارزیابی آثار خوشنویسان جهان اسلام در ترکیه نیز نشانه دیگری از جایگاه او در این تجربه است. چنین حضوری، حاصل سال‌ها تجربه و شناخت گسترده از خطوط، مکاتب و معیارهای خوشنویسی اسلامی است.

پایوند رسولی با فرهنگ و هنر اسلامی تنها به نمایشگاه‌ها و مجموعه‌های خصوصی محدود نشده است. او در یکی از سفرهای خود به نجف اشرف و هنگام تشریف به حرم امیرالمؤمنین حضرت علی (ع)، شماری از آثار خود را به موزه حرم اهدا کرد؛ آثاری که اکنون در این موزه نگهداری می‌شوند. این اقدام، و به ویژه از نسبت عمیق میان تجربه هنری او و جهان معاصر تشیع از انسان می‌دهد.

غیاثی رسولی در دآوری و ارزیابی آثار خوشنویسان جهان اسلام در ترکیه نیز نشانه دیگری از جایگاه او در این تجربه است. چنین حضوری، حاصل سال‌ها تجربه و شناخت گسترده از خطوط، مکاتب و معیارهای خوشنویسی اسلامی است.

به گزارش روابط عمومی بنیاد رودکی، این اجرا در سالن فیلامونی استراخان برگزار شد. جعفری از مسئولان، هنرمندان و چهره‌های فرهنگی‌های و هنری ایران و روسیه، در کنار حضور افتخارآفرینان موسیقی میهمان این برنامه بودند.

کاظم جلالی سفیر جمهوری اسلامی ایران در روسیه، احمد حدیدیان سرکنسول جمهوری اسلامی ایران در استراخان، جعفری از مسئولان فرهنگی، هنرمندان و چهره‌های فرهنگی و هنری این شهر نیز در این برنامه حضور داشتند و اجرای ارکستر سازهای ایرانی را از نزدیک دنبال کردند.

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۴-۷۱۳۰۲۱۰۵۱۴

شرکت توسعه معادن پارس پارس
Pars Development Company

شرکت توسعه معادن پارس تأمین در نظر دارد تأمین، تحویل، حمل مخازن گازوئیل ۵۰.۰۰۰ لیتری واقع در استان سیستان و بلوچستان را مطابق شرح خدمات مندرج در این اسناد و براساس نقشه های پیوست با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی به شرکت های واجد صلاحیت واگذار نماید.

۱) موضوع مناقصه: خرید، تأمین، آماده سازی، بسته بندی و حمل و تحویل و نصب پکیج لاینرهای بالمیل کارخانه طلای صدر تفتان واقع در استان سیستان و بلوچستان

۲) مدت انجام کار: ۳ ماه شمسی

۳) مدت اعتبار پیشنهادات: ۳ ماه می باشد.

۴) مبلغ تضمین: ضمانت نامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۷,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال ضمانت نامه معتبر بانکی و یا ۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال چک صیادی مطابق با فرم های موجود در اسناد مناقصه تهیه و در پاکت الف قرار داده شود.

۵) مهلت دریافت اسناد: تا ساعت ۱۴ روز ۱۴۰۵/۰۷/۱۹

۶) مهلت تحویل اسناد: تا ساعت ۱۴ روز ۱۴۰۵/۰۷/۲۶

۷) محل تحویل اسناد مناقصه: شرکت توسعه معادن پارس تأمین- تهران، خیابان سید جمال الدین اسدآبادی، خیابان دکتر صادقی آئینه وند (۶۴ شرقی)، پلاک ۲۹، طبقه دوم تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۳۹۱۱۴

۸) جلسه پرسش و پاسخ: کلیه مناقصه گران می توانند رأس ساعت ۱۰:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۰ با معرفی نماینده خود در جلسه پرسش و پاسخ مناقصه حاضر شوند.

۹) هزینه خرید اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه: ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال واریز به حساب ۰۲۶۸۷۸۳۰۸۳ نزد بانک تجارت شعبه میدان ونک ۱۰۴۹

۱۰) ارائه اسناد مثبته نشان دهنده دارا بودن شرایط مناقصه در هنگام دریافت اسناد مناقصه الزامی است.

۱۱) سایر جزئیات مربوطه: در اسناد مناقصه درج شده است.

متقاضیان می توانند جهت دریافت اسناد مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۹۱۱۰۵۶۰۱ تماس حاصل نمایند. ضمناً مناقصه گزار در رد یا قبول پیشنهاد مختار است.

دوشنبه ۱۳ مهر ۱۴۰۵ شماره ۹۱۴۰

irannewspapper irannewspapper

عرصه عمومی عصر صفوی

کتاب **قهوه‌خانه‌های اصفهان** برهم کنش فضای معماری، محیط شهری و زندگی جاری دوران صفوی را بازنمایی می‌کند

عکس قدیمی قهوه‌خانه چهارباغ در اواخر دوره قاجار. واشینگتن دی سی، نگارخانه هنر فریر و آرشپو نگارخانه آرتور سکلر، مؤسسه اسمیتسونین. (عکس از آنوتیو سوسروگین، حدود ۱۸۸۰م)

کتاب «قهوه‌خانه‌های اصفهان» می‌کوشد فرهنگ نوظهور قهوه در دوره صفوی را در پیوند با ویژگی‌های کالبدی قهوه‌خانه‌ها و باتوجه به نقش آنها در شکل‌گیری عرصه عمومی اصفهان بررسی کند و با تکیه بر منابع کلیدی، فضاها و حس‌های این شهر پویا را در آن روزگار بازسازی می‌کند

جایگاه شرعی‌اش بحث می‌کردند، قهوه و قهوه‌خانه رفته‌رفته رونق و محبوبیت فزاینده‌ای پیدا کرد. ممنوعیت‌هایی که گاه‌گاه حاکمان، نگرانان از محیط اجتماعی-سیاسی برآمده از این نهاد جدید اعمال می‌کردند، تأثیری بر گسترش اشتیاق عمومی به قهوه و رونق روزافزون قهوه‌خانه‌ها نداشت. در سال‌های پایانی سده شانزدهم میلادی در شهرهای عثمانی از قاهره تا استانبول، بی‌شمار قهوه‌خانه برپا شده بود. در دهه نخست قرن هفدهم میلادی قهوه به سوی شرق در عراق و ایران گسترش یافت و به این ترتیب قهوه‌خانه‌ها سال‌ها پیش از رسیدن به اروپا نقشی پررنگ در حیات شهری و اجتماعی در منطقه غرب آسیا یافت کردند.

بیهوده نبود زمانی که در غروب یکی از روزهای تابستان سال ۱۶۲۸/۱۶۹۹ سفرای خارجی مقیم اصفهان در شمال میدان جدید شهر (میدان نقش جهان) گرد آمدند تا به حضور فرمانروای صفوی، شاه عباس اول شرفیاب شوند، قهوه پذیرایی ناآشنایی بود. وقتی پس از صرف طعم، در حضور شاه مایع سیاه تلخی که «قهوه» می‌خواندند در فئان‌های چینی پیش روی میهمانان گذاشته شد، بیشتر آنها از نوشیدن آن خودداری کردند. بیشتر مسافران اروپایی آن روزگار قهوه را ماده‌ای غریب و نامأنوس می‌دانستند که حس

فضاها و حس‌های این شهر پویا را در آن روزگار بازسازی می‌کند.

اصفهان صفوی

درباره اصفهان قرن هفدهم چیزهای زیادی می‌دانیم. شاعران و وقایع‌نگاران دربار، زیبایی آن راستوده و گسترشش را در دوران شاه عباس ثبت کرده‌اند. جهانگردان اروپایی مانند جان شاردن و پیتر دلاواله توصیف‌های رنگین و دل‌انگیزی از بناها و مردم آن برای ما به‌جا گذاشته‌اند. هنرمندان با دقت و وسواس، چشم‌انداز شهر را ثبت کرده‌اند. پژوهشگران نیز دیرزمانی است که معماری و شهرسازی آن را مطالعه می‌کنند. اصفهان صفوی شهری پرشور و پرجنب‌وجوش مقارن با دوران قرون وسطی در اروپا است که در قرن هفدهم به کلان‌شهری بزرگ با آوازه‌ای جهانی بدل شد.

این اصفهان جدید از گفت‌وگویی میان شاه و نخعیان تجاری و دینی پدید آمد. پادشاه می‌خواست کلان‌شهری سیاسی و تجاری بسازد تا تجارت بین‌المللی رو به رشد قرن هفدهم با هند و اروپا را جذب کند و پایگاهی تولیدی برای کالاهای لوکس و ارزشمند ایرانی مانند ابریشم بنا کند. برای این کار ناچار بود بازرگانان بزرگ، صنعتگران و رهبران اجتماعی را از سراسر ایران درگیر کند و در چیدمان بازارها و محل‌های سکونت جدیدشان با آنان همکاری کند. او ارمنی‌ها، گرجی‌ها و تبریزی‌ها را به زور در محله‌های مربوط به خودشان اسکان داد. با این همه هر قدر هم که اجبار در پر کردن شهر نقش داشت، پایتخت جدید شاه عباس نه‌تنها از نظر بزرگی و شکوه با عظمت بود، بلکه برای ساکنان تازه‌اش نیز جذابیت داشت.

شاه بناهای بزرگ خود مانند مسجد جامع جدید، مسجد شیخ طیف‌الله و سردر عالی قاپو را ساخت تا همچون لنگرگاهی برای جزر و مد رفت‌وآمد پیاکان عمل کنند، به‌گونه‌ای که چشم‌انداز آتمی را از یک بنای یادبود به بنای دیگر رهنمون شود و با حس کشفی بی‌پایان او را در فضا بچرخاند. این بناها جواهرات معماری ایرانی‌اند و همچون مرواریدی بر رشته‌ای در سراسر شهر به هم پیوند می‌خورند و اثری از شگفتی و لذت زیبایی‌شناختی پدید می‌آورند. در سال‌های بعد، شهروندان ثروتمند برای خود در تپه‌های شمال و مثابه فضای شهری و عرصه چشم‌انداز وسیع ساختند تا از دوردست بتوانند کاشی‌های لاجوردی و خیابان‌های درخت‌پوش را تحسین کنند. آنچه در اصفهان عصر صفوی ساخته شد، خاصه در زمینه معماری و شهرسازی، برآیند نهایی اصول و سنت‌های پایداری بود که در روندی بومی تکامل یافت، به اوج شکوفایی رسید و بعد از این دوران رفته‌رفته رو به زوال نهاد و عاقبت در دوسده اخیر دیگر نمی‌توان از آن سراغ گرفت. این سنت معماری و شهرسازی بر بستر یک تصور تاریخی شکل گرفت که پایان دوران کهن را خیرمی‌داد و قرار بود آغازی در دوران مدرن ایران باشد اما مشکوفایی آن دولت مستعجل شد.

قهوه‌خانه‌ها؛ معرف فرهنگ شهری

فرشید امامی با گذر از جذابیت‌های ملموس به جذابیت‌های ناملموس شهر، قهوه‌خانه‌های اصفهان را نماد فرهنگ لذت و این دوران پررونق می‌یابد. اصفهانی‌های آن روزگار در عادت‌های تازه‌یافته‌های خود توتون غرق شده بودند. این قهوه‌خانه‌ها را هنرمندان نامدار با تصاویر پررینده از دلبران و زیبارویان تزئین می‌کردند. امامی به‌طور گسترده فعالیت‌های اجتماعی‌ای را

فرا می‌خواند که اصفهان را زنده می‌کرد. کتاب با بهره‌گیری وسیع از منابع ادبی و بصری فارسی، از جمله «اهنمای گردش در اصفهان»، نور تازه‌ای بر تاریخ یکی از شهرهای مهم اوراسیا می‌افکند و امکان‌های تازه‌ای برای مطالعات بین‌فرهنگی تجربه شهری در دورانی که آن را مدرن متقدم می‌نامد، می‌گشا ید.

امامی که کارهای پیشینش بر فرهنگ قهوه‌خانه‌های آن دوران متمرکز بوده، این اثر را از دیدگاه شاه عباس و پروژه‌های ساختمانی عظیمش که شهر را از شهری دیواری و خفته به کلان‌شهری باغ‌گونه و سرسبز بدل کرد، آغاز نمی‌کند، بلکه از دیدگاه یک پرسه‌زن بولری به شهر نظرمی‌افکند. هنگامی که کسی در اصفهان قدم می‌زد، می‌توانست تمام روز را در سایه بازارهای بزرگ و خنک‌ای کاتال‌ها و جوی‌هایی که در مرکز شهری پیچیدند، به خوشی بگذراند. خیابانی به طول چهار کیلومتر، عابر پیاده را دعوت می‌کرد تا از شهر بیرون برود و زیر سایه چنارها در کنار زنجیره‌ای از باغ‌های تفریحی بی‌نام‌های فریبنده، مانند بلبل، گل، عطر، انگور و بادام، زمان سپری کند. جریان دائمی رودخانه زاینده‌رود، همچون مسیرهای پیاده‌روی، استعارای از شهری در حرکت دائمی بود. شهر میزبان سخاوتمند و تمام‌عیاری بود برای خریداران، برای گردش‌های د و ستانه، برای حیرت هیأت‌های خارجی و حتی زنان نیز یک روز در هفته را برای خود داشتند تا به‌طور انحصاری از خیابان‌های گسترده و پیاده‌روهای شهر اسفا ده خصوص در اصفهان تمرکز یافند. «فصل دوم و سوم کتاب به بازنسازی تصویری و تحلیل فضای اجتماعی برجسته‌ترین و پررونق‌ترین قهوه‌خانه‌های اصفهان که در خیابان چهارباغ و میدان نقش جهان برپا شده بودند، اختصاص دارند. این قهوه‌خانه‌ها از نخستین قهوه‌خانه‌های ساخته‌شده در ایران بودند و نقش مهمی در تحول معنا و کارکرد فضاهای شهری ایفا کردند. اگرچه قهوه‌خانه‌ها دسترسی عمومی داشتند اما بیشتر طبقات اجتماعی بالا از آن استفاده می‌کردند و نوعی عملکرد اجتماعی-نمایشی داشت. تا آنجا که در آن زمان قهوه‌خانه‌ها به عنوان مکانی برای دیدن و دیده شدن» بودند. «به خاطر اشراف ماندن در این مکان‌ها به عنوان یک فعالیت تشریفاتی و به معنای شرف‌آوردی بود که در آن زمان تلقی می‌شد. این شهر، شهری جهان‌وطنی بود که در آن حواس و مواد، طبیعت و صناعت و آیین و معاشرت هماهنگ با هم عمل می‌کردند و تجربه‌های شهری‌ای می‌آفریدند که در دوره اولیه این دوران پادشاهان اهمیت محوری یافت. او فرهنگ نوظهور ملازم با قهوه را در

پیوند با ویژگی‌های کالبدی قهوه‌خانه‌ها و نقش آنها در شکل‌گیری عرصه عمومی بازنخوانی می‌کند و با ترسیم جزئیات تاریخی عالمانه و معمارانه، تجربه تازه‌ای از اصفهان عصر صفوی از دریچه قهوه‌خانه‌های شهر به خوانندگان عرضه می‌کند.

عرصه عمومی در ایران صفوی

کتاب شامل یک مقدمه، شش فصل و یک ضمیمه می‌شود. مقدمه به تبیین مبانی نظری و رویکرد تحلیلی و پژوهشی اختصاص دارد. نویسنده در جریان انشاز طریق بازنسازی و تحلیل جامعی شهری ساختار کالبدی قهوه‌خانه‌های اصفهان، نشان می‌دهد چگونه این فضاها در تکوین و گسترش حیطه عمومی در شهر نقش داشتند و چگونه معنای اجتماعی و درک عمومی از فضاهای شهری را درگون کردند. در نخستین فصل نویسنده با استناد به مطالعات پیشین و منابع نوشتاری، تاریخ پیدایش قهوه، افسانه‌های پیرامون آن و ظهور قهوه‌خانه‌ها در ایران عصر صفوی را به صورت اجمالی شرح می‌دهد. در پایان این فصل

فصل پنجم کتاب فرهنگ اجتماعی قهوه در ایران عصر صفوی را بر مبنای بازنمایی‌های ادبی و تصویری تحلیل و تفسیر می‌کند. در سفرنامه‌های اروپایی بارها و بارها به رواج بحث‌های سیاسی و نقل اخبار روز در قهوه‌خانه‌های اصفهان اشاره شده است. به‌طور مثال شاردن می‌نویسد: «در قهوه‌خانه‌ها مردم به صحبت می‌پردازند زیرا در این جاهاست که خبرهای تازه مطرح می‌گردد و کسانی که به امور سیاسی علاقه دارند با کمال آزادی و بدون هیچ‌گونه نگرانی از حکومت انتقاد می‌کنند». روایتی مشابه در توصیف فرایر نیز دیده می‌شود: «تمامی آنانی که تشنه خبرند و نیز آنانی که تجارت کالا می‌کنند در اینجا گرد هم می‌آیند. از اینجا نه تنها شایعات رایج و عوامانه دزد می‌کند بلکه شعر نیز از همین جا اشاعه می‌یابد؛ چرا که برخی از آن خیل همیشه برای خواندن شعرشان در قهوه‌ها حاضرند و افسانه‌هایشان را بهر صاحت نقل می‌کنند.» در فصل پایانی کتاب، نویسنده با تأکید بر کارکردهای اجتماعی قهوه‌خانه‌ها، تفسیری از ظهور و افول عرصه عمومی در ایران دوران مدرن متقدم ارائه می‌کند و چنین نتیجه می‌گیرد: «قهوه‌خانه نهادی اجتماعی بود که در قلمرو مبادله کالا به شکوفایی رسید و در شکل‌گیری عرصه عمومی نقش اساسی داشت.» امامی در جریان پژوهش خود به منابع منتشر نشده گوناگونی برخورد کرده است که به‌رغم اهمیت، کمتر در تحقیقات تاریخی مورد استفاده قرار گرفته‌اند. نتیجه دوم این کتاب به معرعی و تصحیح یکی از این آثار اختصاص دارد که توسط نیلوفر لاری انجام شده است. رساله نائش‌ناخته «سالک‌الدین محمد مدنی پزدی» که طیبی و همکاران در این اثر علاوه بر گردآوری برخی از رسائل نوشته شده به عربی و فارسی، نکاتی درباره اوضاع اجتماعی و اخلاق پزشکی روزگار خود ارائه می‌کند. این رساله نخستین واکنش‌ها را به رواج نوشیدنی‌های تازه‌واردی چون چای و قهوه و مواردی مانند بازدر برررسی می‌کند و در میان‌های فرهنگی تاشان دارد و رویکردهای در مجموع کتاب «قهوه‌خانه‌های اصفهان» با رهیافتی میان رشته‌ای مانند پزشکی روزگار خود نظری و شیوه‌های تحلیلی رشته‌های گوناگون را در هم بیامیزد تا تصویری جدید و جهانی از یک حقیقت تاریخی به دست دهد. از این منظر، نوظهور بودن قهوه‌خانه صفوی را نباید تنها در جنبه‌های کالبدی آن جست‌وجو کرد بلکه باید برهم کنش فضای معماری، محیط شهری و زندگی‌ساری و جاری در آنها مورد ارزیابی قرار داد.

قهوه‌خانه‌های اصفهان زندگی شهری، معماری و عرصه عمومی در ایران صفوی نویسنده: فرشید امامی مترجم و مصحح: نیلوفر لاری انتشارات: نی تعداد صفحات: ۱۷۷ صفحه قیمت: ۶۰۰۰۰ تومان

پیش از قرن شانزدهم میلادی به‌جز ساکنین سواحل جنوبی دریای سرخ، یعنی یمن و حبشه (اتیوپی) کمتر کسی در جهان طعم قهوه را چشیده بود. نخستین‌بار در یمن در قرن پانزدهم میلادی بود که دانه‌های قهوه را که از درختچه‌هایی در کوهستان‌های جنوب حبشه می‌چیدند، بریان کردند و با آب جوش آمیختند. حاصل کار نوشیدنی جدیدی بود که در سال‌های بعد فراتر از شبه‌جزیره عربستان گسترش یافت. در ابتدا قهوه در حلقه‌های صوفیان اهل یمن که تأثیر آن در بیدار نگه داشتن آتمی را برای آیین ذکر شبانه‌شان سودمند یافته بودند، رواج پیدا کرد و سپس به دست بازرگانان گسترش یافت و آن را به کالایی سودآور بدل کردند. با رواج قهوه، نهاد اجتماعی جدیدی به نام قهوه‌خانه سر برآورد؛ پدیده‌ای نو در سرزمین‌های عثمانی در کرانه شرقی دریای مدیترانه و بعدها در قلمرو صفویان در ایران در سده شانزدهم میلادی. در حالی که طبیبان درباره خواص دارویی قهوه و فقیهان بر سر

تلاقی معماری و ادبیات

کتاب **کاخ مدحت سربایی و شاه میوه‌های روزگار** بررسی می‌کند که ادبیات چگونه بناها را زنده و بازتعریف می‌کند

کاخ مدحت سربایی و شاه میوه‌های روزگار نویسنده: پال ای. لزنسکی مترجم و مصحح: مزده مخلصي انتشارات: نی تعداد صفحات: ۹۰ صفحه قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

پژوهش‌های اخیر پال ای. لزنسکی، استاد زبان‌ها و فرهنگ‌های خاورمیانه بر موضوع تلاقی معماری و ادبیات متمرکز شده است. او بویژه در دوران مدرن چگونه ساختمان‌ها، چه چگونه معماری و استعاره‌های معماری در شعر و داستان برای ساختار بندی روایت و جهان‌های غیرمادی احساس و شناخت به کار می‌روند. لزنسکی بخشی از کار شاعران را کشف، شرح و باآفرینی معانی ضمنی اعیان موجود در جهان پیرامون‌شان می‌داند. او به این اعتبار به متون ادبی رجوع کرده و کوشیده تا اطلاعاتی را از وضعیت، کارکردها و معانی تجربی بناها در گذشته به دست آورد و تصویری از فضای فرهنگی آن عهد را ترسیم کند.

نشری در مجموعه «در اقلیم هنر» دو جلد است از آثار او را برای ترجمه انتخاب کرده که کار ترجمه آن را مزده مخلص انجام داده است. مترجم تلاش کرده از آنجا که مبانی این پژوهش‌ها آثار ادبی فارسی بوده، با پایبندی به متن لزنسکی، ترجمه را به متن مرجع نیز نزدیک نگه دارد.

جنت عدن در جعفرآباد

جستار نخست «کاخ مدحت سربایی و شاه میوه‌های روزگار: الگوی توصیفی در جنت عدن عبیدی بیگ شیرازی» نام دارد که

عنوان کتاب نیز از آن گرفته شده است. خواجه زین‌العابدین علی عبیدی بیگ شیرازی به عنوان سبب‌دار در دفترخانه صفوی خدمت می‌کرده و در شاعری نیز پرکار بوده است. او در خمسه «جنت عدن» که ابیات آغازین آن چنین است: «بگشاده زبان سحرپرداز/ سحری کش نیست فرق اعدی/ امرش به ملک و دین رسیده/ وان امر به گوش جان شنیده/ در وصف دیار جعفرآباد/ بنهاد چنین رفیع بنیاده/ به اختصار اشاره می‌کند که چگونه از سوی شاه تهماسب مأموریت داشت که این خمسه را در بزرگداشت مجموعه کاخی جدید او به نام سعادت‌آباد که در شرق قزوین در دیار جعفرآباد بنا شده بود، بسراید. او در حدود دو سال و نیم از حیات خود را وقف سرودن ۴۱۰ بیت در این رابطه کرد. «جنت عدن» آنگونه که لزنسکی به عنوان استاد ادبیات تطبیقی معتقد است «یکی از مطول‌ترین و غنی‌ترین آثار توصیفی مدحی منظور در سنت ادبی خاور نزدیک سده‌های شانزدهم» است. این اثر ارزش استنادی زیادی برای مطالعه تاریخ فرهنگی و سیاسی صفوی دارد و در جمله احسان اشرافی را عبیدی بیگ را برای فهرست کردن نقاشی‌هایی که دیوارهای کاخ را زینت می‌بخشیدند به کار برده و ماریا سزوپیه پروژه بزرگ‌تر بازنسازی طرح بندی و تاریخ سعادت‌آباد را با تلفیق اطلاعات گردآوری شده از «جنت عدن» با سایر منابع تاریخ انجام داده است. گزارش عبیدی از این کاخ ما را با شخصیت مبکر شاه تهماسب در زمینه معماری و حمایت او از خلق کارگاه‌های شهری آشنا می‌کند. این روحیه او را در بقایای کاخ نائین با تلاش‌هایی برای طراحی شهری بهتر محافظت‌شده آغاز کرد تا در اصفهان شاه عباس به ثمر نشست به خوبی می‌توان دید.

چنان اهمیتی دارد که هر گردشگر خارجی احتمالاً با تصویری از آن به خانه بازخواهد گشت اما این پل در آثار شاعران ایرانی چگونه وصف شده است؟ پل حسن‌آباد در حیات شهری اصفهان اهمیتی اساسی داشت و از یکسو نوسانات فصلی جریان رود را مهار می‌کرد و از طرف دیگر نقطه‌ای حیاتی در مسیر شاهراه عمده بازرگانی بود و در مرز شرقی باغ‌های سلطنتی واقع بود. از آنجا که شاعران باید به کار کشف، شرح و باآفرینی معانی ضمنی موجود در جهان پیرامون‌شان بپردازند، پل حسن‌آباد (خواجو) یکی از نمادین‌ترین آثار معماری به‌منظور این کار است و در مکان‌نگاری اصفهان صفوی موقعیتی واسطه در مرز قلمرو عمومی و شاهانه دارد و دارای کثرت معناهای معماری، آیینی و فرهنگی است. به‌جز قالب رباعی از سایر قالب‌های شعری در میان شاعران استفاده شده و سرایندگان از حیث جایگاه‌شان در دربار و جایگاه اجتماعی متفاوت هستند در همین سبب علاوه بر تنوع کارکردی خود پل، تنوع سراینندگان نیز باعث ایجاد انواع مضامین شعری شده که در طول جستار نویسنده به‌طور مفصل به مثال‌های آن پرداخته است. شعر شده که در عنوان ناصادی از قدرت ماندگار هنر عمل می‌کند. در قزوین امروز رد اندکی از شکوه اصیل سعادت‌آباد برجای مانده و ما به کمک ساختار ادبی که عبیدی بیگ خلق کرده، به عنوان مایه‌ای قادریم تا کاخ را در ذهن خود باآفرینی کنیم.

شعر پل

جستار دوم کتاب «برابر طاق آسمان: طرحی، مراسم و شعر پل حسن‌آباد» نام دارد. پل حسن‌آباد در حقیقت نام قدیمی تریل خواجو اصفهان است که در ابتدای تأسیس به نام «پل شاه» خوانده می‌شد. این پل در معماری ایرانی

عکس لوئیزی پشه (افسرو عکاس ایتالیایی) از پل خواجو در بین سال ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۹ منبع عکس: کتابخانه ملی فرانسه

به یاور نویسنده این اشعار علاوه بر ارزش استنادی که دارند، به لحاظ محتوای ادبی نیز ارزشمند هستند. هدف اصلی خمسه «وصف دیار جعفرآباد» بود که به نوعی ذیل مقوله مکان‌نگاری است و در سنت شاعری فارسی سابقه‌ای دیرینه دارد. چرا که بنا ناهدن شهری جدید خصلت معرف شاه در خاور نزدیک بود و به منزله سامان بخشی، رفاه و تمدن به شمار می‌رفت. در آثار دیگری مانند شاهنامه، زمانی که ماجرای بنا کردن سیاوش‌گرد وصف می‌شود، سراینده در حقیقت پروژه‌ای آبادگرانه در خدمت نمایش چیرگی فرمانروا را توصیف می‌کند. در این اثر نیز به کمک آرایه‌های ادبی تلاش می‌شود اقتدار کیهانی و سیاسی شاه صفوی بازنمایی شود و در جای جای این اثر در توصیف جزئیات باغ‌ها

خبر خودرو

آمار شش ماهه تولید خودرو منتشر شد

براساس آمارنامه جمعیتی وزارت صنعت، معدن و تجارت، از ابتدای فروردین تا پایان شهریور امسال ۲۹۶ هزار و ۴۰۹ دستگاه خودروی سواری در کشور تولید شده است؛ در حالی که تولید در مدت مشابه سال گذشته به ۴۶۱ هزار و ۹۹۱ دستگاه می‌رسید. ایران خودرو با تولید ۱۹۶ هزار و ۲۱۹ دستگاه همچنان بیشترین سهم را از تولید خودروی سواری کشور دارد. گروه سایپا با ۶۳ هزار و ۶۹۶ دستگاه در رتبه بعدی قرار گرفته و پس از آن کرمان موتور، گروه بهمن و مکت موتور قرار دارند. کاهش تیراز میان شرکت‌ها یکسان نبوده است. تولید مدیران خودرو نزدیک به ۹۰ درصد کاهش یافته، اتومبیل‌سازی فردا افت ۸۴ درصدی داشته و تولید گروه بهمن و آراین پارس موتور نیز حدود ۵۹ درصد کم شده است. در مقابل، تیگارد موتور، دیار خودرو، مانیان خودرو و شتابران خودرو پرشیا افزایش تولید ثبت کرده‌اند. مجموع تولید سواری گروه سایپا شامل سایپا، پارس خودرو و سایپا کاشان در شش ماه اول امسال به ۶۲ هزار و ۶۹۶ دستگاه رسیده است. این گروه در مدت مشابه سال قبل ۱۱۷ هزار و ۱۲۱ دستگاه سواری تولید کرده بود و به این ترتیب با افت حدود ۴۶ درصدی مواجه شده است. کرمان موتور در نیمه اول ۱۴۰۵ تعداد ۱۱ هزار و ۷۹۷ دستگاه خودرو تولید کرده است. خودروسان‌پم در شش ماه اول امسال ۹۳۶ دستگاه X3 تولید کرده است. تولید سواری بهمن موتور از ۱۴ هزار و ۷۲۰ دستگاه در نیمه اول سال گذشته به ۵۹۲۰ دستگاه در شش ماه اول امسال رسیده است. مدیران خودرو یکی از شدیدترین کاهش‌های تولید را در نیمه اول سال ۱۴۰۵ تجربه کرده است. تولید این شرکت از ۲۹ هزار و ۶۳۴ دستگاه در مدت مشابه سال قبل به ۳۰۳۲ دستگاه رسیده و ۸۹.۸ درصد کاهش یافته است. درصد رشد ام‌وی‌ام X77 نیز به دلیل تیراز بسیار ناچیز سال گذشته بزرگ شده است. تولید این محصول از تنها ۲ دستگاه در نیمه اول ۱۴۰۴ به ۴۷۲ دستگاه در مدت مشابه امسال رسیده است.

ماشین وارداتی

تانک ۷۰۰؛ یک آفرودر بزرگ با قالب ۶ سیلندر

تانک ۷۰۰ یکی از شاسی‌بلندهایی بود که در هفتمین نمایشگاه خودروی تهران با ابعاد بزرگ و ظاهر قدرتمند خود توجه بازدیدکنندگان را جلب کرد. این خودرو را می‌توان در دسته شاسی‌بلندهای آفرودی سنگین قرار داد؛ محصولی که ساختار فنی آن بیشتر از آنکه صرفاً برای تردد شهری طراحی شده باشد، روی توانایی حرکت در مسیرهای دشوار و خارج از جاده تمرکز دارد.

در بخش فنی، تانک ۷۰۰ به یک موتور ۳ لیتری شش سیلندر V شکل مجهز شده که از دو توربوشارژر بهره می‌برد. این پيشرانۀ توان توليد ۳۵۴ اسب بخار قدرت و ۵۷۰ نیوتن‌متر گشتاور را دارد و نیروی خود را از طریق یک گیربکس ۹ سرعته اتوماتیک به هر چهار چرخ منتقل می‌کند. استفاده از سامانه چهارچرخ محرک، در کنار ساختار شاسی مستقل، نشان می‌دهد که توانایی‌های حرکتی خارج از جاده بخش مهمی از فلسفه ساخت این شاسی‌بلند بوده است.

تانک ۷۰۰ با وجود وزن خالص ۲۵۹۵ کیلوگرمی، می‌تواند در ۸.۸ ثانیه از حالت سکون به سرعت ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت برسد و حداکثر سرعت آن به ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت می‌رسد. مصرف سوخت ترکیبی این خودرو نیز ۱۱.۱ لیتر در هر ۱۰۰ کیلومتر اعلام شده است. باک ۸۵ لیتری هم برای خودرویی با این ابعاد، امکان پیمایش‌های طولانی‌تر را فراهم کرده؛ موضوعی که در سفرهای خارج از جاده اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. اما بخش مهم‌تر مشخصات تانک ۷۰۰ در ساختار بدنه و شاسی آن بازمی‌گردد. این خودرو از شاسی مستقل استفاده می‌کند؛ ساختاری که معمولاً در خودروهای آفرودی به دلیل استحکام و تحمل فشار بیشتر در مسیرهای ناهموار مورد استفاده قرار می‌گیرد. طول بدنه به ۵۰۹۰، عرض آن به ۲۰۶۱ و ارتفاع خودرو به ۱۹۵۲ میلی‌متری رسد. فاصله محوری ۳ هزار میلی‌متری نیز فضای قابل‌توجهی را برای سرنشینان ایجاد کرده است. فضا بیشتر به چرخ‌ها، رینگ‌های ۲۰ اینچی آلومینیومی با تایرهای 275/60R20 در محورهای جلو و عقب قرار گرفته‌اند. مجموعه این ابعاد در کنار فرم بدنه، به تانک ۷۰۰، ظاهری بزرگ و تا حدی متفاوت از بسیاری از شاسی‌بلندهای حاضر در بازار ایران داده است. اینمی نیز بخش دیگری از تجهیزات این خودرو است. پشت‌مسری‌های فعال، سامانه ترمز ضدقفل، توزیع الکترونیکی نیروی ترمز، کنترل پایداری الکترونیکی و مجموعه‌ای از کیسه‌های هوا در فهرست تجهیزات آن قرار دارند. به این ترتیب، تانک ۷۰۰ در نمایشگاه خودروی تهران تنها با یک شاسی‌بلند بزرگ و پرقدردی روبه‌رو نبود؛ بلکه خودرویی بود که ساختار فنی آن، توانایی استفاده در مسیرهای سخت را نیز در کنار استفاده روزمره مدنظر قرار داده است.

تردد خودروهای مناطق آزاد روی خط تمديد

با پایان شهریور، مجلس به دنبال تمدید تفاهمنامه پلاک آزادها در ۶ استان است

گزارش

گروه خودرو

ماجرای خودروهای پلاک مناطق آزاد هنوز تمام نشده است. خودروهایی که قرار بود استفاده‌شان به محدوده مناطق آزاد محدود بماند، در ماه‌های گذشته با یک تفاهم میان استانداران توانستند مسیرشان را به جاده‌های دیگر استان‌ها باز کنند؛ از گیلان و مازندران گرفته تا سایر محوره‌ای کشور. حالا اما با عبور از پایان شهریورماه، دوباره همان سؤال قدیمی روی میز آمده است: این خودروها تا چه زمانی اجازه دارند خارج از محدوده مناطق آزاد تردد کنند؟

عزت‌الله حبیب‌زاده، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس، می‌گوید: «در پیگیری‌های من شده که از طریق استانداری آذربایجان شرقی انجام شده، مشخص شده تاکنون پخشنامه جدیدی برای محدود کردن تردد خودروهای پلاک مناطق آزاد ابلاغ نشده است.» با این حال، نماینده مرند و جلفا می‌گوید: «پیگیری‌ها برای تمدید این مجوز دست‌کم تا پایان سال ادامه دارد.»

این یعنی خودروهایی که در ماه‌های گذشته حضورشان در جاده‌های کشور به یک امر عادی تبدیل شده بود، هنوز در انتظار تصمیم بعدی هستند؛ تصمیمی که می‌تواند تکلیف تردد آنها رابرای ماه‌های آینده مشخص کند.

ماجرای کجا شروع شد؟

داستان از تفاهمی میان استانداران استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، گیلان، مازندران و گلستان شروع شد. پیش از آن، خودروهای پلاک مناطق آزاد قاعده مشخصی برای تردد داشتند و خروج آنها از

محدوده منطقه آزاد با محدودیت‌های خاصی همراه بود. اما با تفاهم انجام‌شده میان استانداران، امکان تردد این خودروها در سطح استان‌ها و محوره‌ای کشور فراهم شد. در عمل، این تصمیم باعث شد خودرویی که پلاک منطقه آزاد داشت، دیگر الزاماً فقط در محدوده‌ای استفاده‌شده به محدود مناطق آزاد دیده نشود. خودروهای پلاک منطقه آزاد نتوانستند در جاده‌های استان‌ها یا دیگر هم تردد کنند و به‌خصوص در استان‌های شمالی، حضور آنها بیشتر به چشم آمد. همین موضوع البته از ابتدا هم قرار نبود یک مجوز دائمی باشد. بر اساس تصمیم اولیه، اعتبار این تفاهم تا پایان شهریورماه تعیین شده بود. بنابراین با رسیدن به پایان این بازه زمانی، دوباره وضعیت تردد این خودروها نیازمند تصمیم تازه شد.

حبیب‌زاده در این باره می‌گوید: «با وجود پایان این مهلت، در پیگیری انجام‌شده مشخص شده که هیچ پخشنامه جدیدی برای اعمال محدودیت در تردد این خودروها ابلاغ نشده است. به همین دلیل نیز نمایندگان در حال پیگیری هستند تا مجوز تردد آنها حداقل تا پایان سال ادامه پیدا کند.»

هنوز نه ممنوعیت اعلام شده، نه تمدید قطعی!

ن‌قطه مبهم ماجرا دقیقاً همین جاست. از یک طرف، مهلت تعیین‌شده برای تفاهم استانداران به پایان رسیده و از طرف دیگر، هنوز دستور جدیدی برای توقف یا محدودیت تردد ابلاغ نشده است. این وضعیت برای مالکان خودروهای مناطق آزاد اهمیت زیادی دارد. آنها در ماه‌های گذشته بر مبنای همین مجوزها، خودروهای خود را در جاده‌های خارج از مناطق آزاد به کار گرفته‌اند. حالا ادامه این روند به تصمیمی وابسته است که هنوز شکل نهایی

تجربه‌ای که هنوز تعیین تکلیف نشده است

اهمیت این موضوع را می‌توان در استان‌هایی مانند گیلان و مازندران بهتر دید؛ استان‌هایی که خودروهای پلاک مناطق آزاد در ماه‌های گذشته در جاده‌های آنها تردد داشتند و اجرای تفاهم استانداران در عمل دامنه استفاده از این خودروها را فراتر از محدوده منطقه آزاد برد. حالا با پایان مهلت اولیه، اگر تصمیم تازه‌ای گرفته نشود، دوباره احتمال شکل‌گیری ابهام برای مالکان و حتی دستگاه‌های اجرایی وجود دارد. رانندۀای که در ماه‌های گذشته با اتکا به مجوز موجود از یک استان به استان دیگر رفت‌وآمد کرده، باید بدانند آیا همین رویه در ماه‌های آینده نیز معتبر است یا خیر؟ از سوی دیگر، ادامه تردد بدون ابلاغ رسمی یک تصمیم جدید نیز نمی‌تواند برای همیشه جای سیاست‌گذاری مشخص را بگیرد. تفاهم استانداران اساساً برای حل یک مسأله در یک بازه زمانی شکل گرفته بود و حالا با پایان آن، نیاز به تعیین تکلیف روشن‌تر احساس می‌شود.

ضرورت اتحاد یک تصمیم برای پایان دادن به پلاتکلیفی

حالا پیگیری نمایندگان برای تمدید مجوز تا پایان سال، در واقع تلاشی برای ادامه همان مسیری است که با تفاهم استانداران آغاز شد؛ مسیری که خودروهای مناطق آزاد را از محدوده جغرافیایی خود خارج کرد و امکان تردد آنها را در بخش‌های مختلف کشور فراهم آورد. هرچند یک شکایت این تفاهمنامه را در میان مسیر خود با اما و اگرهای خاص خود مواجه کرد اما تفاهمنامه همچنان سر جای خودش ماند و حالا آنچه مالکان این خودروها در انتظار آن هستند، بیش از هر چیز یک تصمیم روشن است. اینکه تردد سراسری ادامه پیدا می‌کند یا نه؟ و اگر قرار است ادامه پیدا کند، تا چه زمانی و با چه شرایطی. هرچند که فعلاً بر اساس اظهارات حبیب‌زاده، خبری از پخشنامه جدید برای محدود کردن این تردد نیست و پیگیری برای تمدید مجوز تا پایان سال ادامه دارد. اما تجربه ماه‌های گذشته نشان داده است که ادامه این وضعیت نمی‌تواند صرفاً به تفاهم‌های موقت وابسته بماند. خودروهای مناطق آزاد حالا دیگر فقط مسأله مناطق آزاد نیستند؛ بخشی از آنها وارد جاده‌های کشور شده‌اند و تعیین تکلیف‌شان، هم برای مالکان و هم برای بازار خودرو، به یک تصمیم مشخص نیاز دارد.

نسل جدید توسان با طراحی کاملاً تازه و حداکثر ۲۸۸ اسب بخار قدرت معرفی شد

توسان ۲۰۲۷؛ یک تغییر چهره تمام‌عیار

عرض خودرو نیز ۱۰۵۷. اینچ بیشتر شده و به ۷۵ اینچ، حدود ۱۹۰۰ سانتی‌متر رسیده است. این افزایش ابعاد به معنای فضای بیشتر در کابین است. شیشه‌های جانبی عقب نیز بزرگ‌تر شده‌اند و ورود و خروج سرنشینان عقب راحت‌تر از گذشته خواهد بود؛ چراکه زاویه باز شدن درهای عقب از ۷۳ به ۸۳ درجه افزایش یافته است.

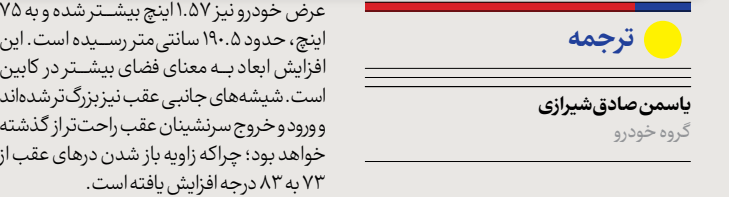
ارتفاع توسان جدید به ۱۶۶.۳ اینچ، حدود ۱۶۸.۴ سانتی‌متری رسد که ۰.۸ اینچ بیشتر از نسل قبلی است. این افزایش ارتفاع باعث شده فضای سر سرنشینان عقب نیز بزرگ‌تر شود.

در طراحی بیرونی، چراغ‌ها نیز بخشی از تغییرات اساسی هستند. هیوندای در هر دو انتها خودرو از طرح نورانی H استفاده کرده و ظاهر چراغ‌های جلو و عقب را به یکدیگر نزدیک‌تر کرده است. چهار رنگ جدید نیز برای توسان در نظر گرفته شده که همگی از طبیعت الهام گرفته‌اند. سبز جنگلی در دو نوع برق و مات، خاکستری چوبی و نارنجی صخره‌ای نیز با درون‌وع پوشش برق و مات عرضه می‌شوند؛ آبی آقیانوسی هم تنها با پوشش برق در دسترس خواهد بود. نسخه XRT نیز همچنان در سبد محصولات باقی مانده و با مجموعه‌ای از تجهیزات ظاهری متفاوت ارائه خواهد شد.

دکمه‌ها هنوز سر جایشان هستند

کابین توسان نیز همگام با طراحی بیرونی کاملاً بازطراحی شده است. هیوندای در این نسل، از سامانه اطلاعات و سرگرمی جدید خود استفاده کرده که به یک نمایشگر مرکزی ۱۲.۹ اینچی به صورت استاندارد مجهز است. خریداران می‌توانند نمایشگر بزرگ‌تر ۱۷ اینچی را نیز سفارش دهند.

سامانی متر کشیده‌تر شده و طول آن به ۱۸۵ اینچ، معادل حدود ۴۷۰ سانتی‌متر رسیده است. نیمی از این افزایش طول به فاصله بین دو محور اختصاص پیدا کرده و فاصله محوری اکنون به ۱۰۹۶ اینچ، حدود ۲۷۸ سانتی‌متر رسیده است.

هیوندای در سال‌های اخیر نشان داده با ورود هر نسل جدید، علاقه زیادی به تغییر چهره محصولاتش دارد. توسان نیز از این قاعده مستثنای نیست. طراحی جدید این خودرو پر از خطوط شکسته و زوایای تیز است و ظاهر چهارگوش آن بیش از گذشته حس یک شاسی‌بلند را منتقل می‌کند؛ هرچند همچنان قرار نیست مأموریت اصلی آن خروج از اسفالت باشد.

توسان جدید ۲.۳ اینچ، معادل حدود ۵۰.۸ سانتی‌متر کشیده‌تر شده و طول آن به ۱۸۵ اینچ، معادل حدود ۴۷۰ سانتی‌متر رسیده است. نیمی از این افزایش طول به فاصله بین دو محور اختصاص پیدا کرده و فاصله محوری اکنون به ۱۰۹۶ اینچ، حدود ۲۷۸ سانتی‌متر رسیده است.

تاریخچه شرکت‌ها

تسلا؛ داستانی که با یک خودروی برقی شروع شد

از یک رودستر کوچک تا شرکتی که می‌خواست قواعد بازی خودروسازی را عوضی کند

اوایل دهه ۲۰۰۰، زمانی که خودروهای برقی هنوز بیشتر به پروژه‌های آزمایشی و آینده‌نگرانه شباهت داشتند، گروهی از مهندسان در کالیفرنیا تصمیم گرفتند نگاه متفاوتی به این خودروها داشته باشند. ایده ساده بود: ساخت خودرویی که با برق حرکت کند، اما در عین حال سریع، جذاب و هیجان‌انگیز باشد. در سال ۲۰۰۳، این ایده به شکل‌گیری شرکتی انجامید که بعدها با نام تسلا شناخته شد؛ شرکتی که قرار بود نگاه صنعت خودرو به نیروی محرکه برقی را تغییر دهد.

شروعی نه‌چندان آرام با یک خودروی اسپرت تسلا برای شروع سراغ خودرویی زتفت که قرار باشد در تعداد بالا به خانواده‌ها فروخته شود. اولین هدف، اثبات یک موضوع بود: خودروی برقی می‌تواند هیجان‌انگیز هم باشد. نتیجه این تصمیم، رودستر (خودروی دو در) بود: یک خودروی اسپرت تمام‌برقی که در سال ۲۰۰۸ وارد مرحله تولید شد.

رودستر برپایه ساختار لوتوس الیز شکل گرفته بود، اما آنچه آن را از نمونه‌های مشابه جدا می‌کرد، قوای محرکه تمام‌برقی و مجموعه باتری‌های لیتیوم‌یونی آن بود. تسلا با این خودرو تلاش کرد تصویر رایج از خودروهای برقی را تغییر دهد: تصویری که در آن خودروهای برقی بیشتر با سرعت پایین و استفاده محدود شهری شناخته می‌شدند. رودستر نشان داد که می‌توان یک خودروی برقی ساخت که در کنار آلانگیدی مستقیم‌کتر، عملکرد قابل‌توجهی نیز داشته باشد.

اما رودستر قرار نبود پایان این مسیر باشد. تسلا خیلی زود به سراغ هدف بزرگ‌تری رفت: ورود به بازاری که دیگر محدود به خودروهای اسپرت و مشتریان خاص نبود.

رودستر فقط آغاز ماجرا بود

گام بعدی، ساخت خودرویی بود که بتواند در استفاده روزمره جای خود را باز کند. نتیجه این تلاش، مدل S بود؛ سانی که در سال ۲۰۰۹ معرفی شد و اولین نمونه‌های آن در سال ۲۰۱۲ به مشتریان تحویل داده شدند.

مدل S برای تسلا اهمیت ویژه‌ای داشت. این خودرو دیگر یک محصول کوچک و خاص نبود و شرکت تلاش کرد آن را در جایگاه یک سدان لوکس و قدرتمند قرار دهد. معماری خودرو نیز از ابتدا بر اساس الزامات یک خودروی برقی شکل گرفته بود. قرار گرفتن مجموعه باتری در کف خودرو، علاوه بر پایدی آوردن مرکز ثقل، امکان استفاده بهتر از فضای کابین و بخش‌های مختلف خودرو را فراهم می‌کرد.

همزمان، تسلا توسعه شبکه شارژ سریع خود را دنبال کرد تا یکی از مهم‌ترین نگرانی‌های مشتریان خودروهای برقی، یعنی امکان طی مسافت‌های طولانی و دسترسی به شارژ، کاهش پیدا کند.

تسلا از یک محصول به یک خانواده تبدیل شد

با مدل S، تسلا دیگر یک شرکت سازنده خودروهای اسپرت برقی نبود. حالا نوبت آن بود که این تجربه به بخش‌های دیگری از بازار خودرو برسد. مدل X در سال ۲۰۱۵ معرفی شد و تسلا را وارد بازار شاسی‌بلندها کرد. اما تحول بزرگ‌تر کمی بعد اتفاق افتاد. در سال ۲۰۱۷، اولین نمونه‌های مدل ۳ به مشتریان تحویل داده شد؛ خودرویی که از ابتدا با هدف ورود به بازار گسترده‌تر طراحی شده بود. اگر رودستر قرار بود توانایی خودروهای برقی را ثابت کند و مدل S جایگاه آنها را در بخش خودروهای لوکس نشان دهد، مدل ۳ قرار بود این فناوری را به تعداد بیشتری از مشتریان برساند.

همان سال، تسلا از سیمی نیز رونمایی کرد؛ کامیون برقی که نشان می‌داد برنامه شرکت به خودروهای سواری محدود نشده است. تسلا حالا به دنبال حضور در بخش حمل‌ونقل سنگین نیز بود.

از سدان و شاسی‌بلند تا جایی فراتر از خودرو

گسترش خانواده محصولات تسلا با معرفی مدل Y ادامه پیدا کرد. این خودرو با قرار گرفتن در بخش کراس اوورها، حضور تسلا را در یکی از بازارهای پررقاضای صنعت خودرو گسترده‌تر کرد.

با این حال، مسیر تسلا تنها به ساخت خودرو ختم نشد. باتری و ذخیره‌سازی انرژی به بخش دیگری از فعالیت‌های شرکت تبدیل شد. تسلا تلاش کرد میان خودروهای برقی، تولید انرژی و ذخیره برق ارتباط ایجاد کند و به این ترتیب، فعالیت خود را فراتر از یک خودرو ساز معمولی گسترش دهد.

در همین مسیر، نرم‌افزار و فناوری‌های مرتبط با خودرو نیز اهمیت بیشتری پیدا کردند. خودروهای تسلا به تدریج بیش از گذشته به سیستم‌های نرم‌افزاری، ارتباطات و قابلیت‌های هوشمند متکی شدند؛ رویکردی که این شرکت را از بسیاری از الگوهای سنتی صنعت خودرو جدا کرد.

داستان تسلا در واقع از یک خودرو شروع شد، اما به پروژه‌ای بسیار بزرگ‌تر رسید. تسلا امروز دیگر همان شرکت کوچک ابتدای دهه ۲۰۰۰ نیست و فعالیت آن خودروهای برقی، محصولات ذخیره‌سازی انرژی و فناوری‌های مرتبط با خودرو را دربرمی‌گیرد. در سال ۲۰۲۴ نیز مدل ۳ و مدل Y همچنان در سبد محصولات شرکت قرار دارند و تسلا همزمان توسعه محصولات و فناوری‌های جدید خود را دنبال می‌کند.

دوشنبه ۱۳ مهر ۱۴۰۵ ● شماره ۹۱۴۰

irannewsppaper ● irannewsppaper

وقتی ذخیره آب ۲۲ برابر می‌شود

لبخند آبی سد کرج

گزارش

گروه ایران زمین

سد کرج (امیرکبیر) که پاییز و زمستان سال گذشته یکی از بحرانی‌ترین دوره‌های ۶۳ ساله بهره‌برداری خود را پشت سر گذاشت، امسال چهره متفاوتی دارد. مخزنی که در سوم دی‌ماه ۱۴۰۴ تنها حدود ۶ میلیون مترمکعب آب در خود جای داده بود و بیش از ۹۷ درصد ظرفیت اسمی آن خالی مانده بود، در پی بارش‌های سال آبی جاری، افزایش ورودی‌ها و مدیریت خروجی‌ها، به ذخیره‌ای در حدود ۱۳۵ میلیون مترمکعب رسیده است. این تغییر، تنها یک افزایش عددی در حجم آب پشت سد نیست؛ برای یکی از منابع مهم تأمین آب شرب تهران، به معنای ایجاد حاشیه اطمینان بیشتر در مقایسه با سال گذشته است. آمارهای رسمی نیز روند بهبود را در مقاطع مختلف تأیید می‌کند؛ به‌طوری‌که ذخیره سد در مقطعی از تیرماه به ۱۶۱ میلیون مترمکعب رسید و با احتساب ظرفیت قابل استفاده مخزن پس از کسر سربوئات، میزان پرشدگی به حدود ۹۰ درصد رسید. با این حال، کارشناسان تأکید دارند که این وضعیت نباید به معنای پایان تنش آبی تلقی شود؛ چراکه میزان بارش همچنان از میانگین بلندمدت پایین‌تر است و مصرف بالا، افت منابع زیرزمینی و ضرورت حفظ ذخیره برای سال بعد همچنان پابرجاست.

سد امیرکبیر که در سال ۱۳۴۰ به بهره‌برداری رسید، اولین سد چندمنظوره ایران و یکی از مهم‌ترین سازه‌های تأمین آب منطقه تهران و البرز است. این سد با حوضه آبریزی به وسعت ۷۶۴ کیلومترمربع و متوسط جریان سالانه حدود ۴۷۲ میلیون مترمکعب، در فاصله حدود ۶۳ کیلومتری شمال غرب تهران و در کیلومتر ۲۳ جاده کرج- چالوس قرار دارد و در حال حاضر یکی از پنج سد اصلی تأمین آب شرب استان تهران است. بنابراین تغییرات ذخیره آن صرفاً یک موضوع محلی برای استان البرز نیست و مستقیماً با امنیت آبی جمعیت بزرگی در تهران و مناطق پیرامونی ارتباط دارد. سال گذشته اما وضعیت این سد به نقطه‌ای کم‌سابقه رسید. در سوم دی‌ماه ۱۴۰۴، براساس گزارش‌های منتشرشده، از ظرفیت اسمی ۲۰۵ میلیون مترمکعبی سد تنها حدود ۶ میلیون مترمکعب آب در مخزن باقی مانده بود؛ یعنی بیش از ۹۷ درصد ظرفیت اسمی مخزن خالی بود. چنین

عددی نشان می‌داد که سد کرج نه فقط با کاهش ذخیره، بلکه با یکی از شدیدترین دوره‌های افت منابع آب در طول عمر بهره‌برداری خود مواجه شده است. این وضعیت در ادامه یک سال آبی خشک شکل گرفت؛ سالی که کاهش بارندگی و افت ورودی به مخازن، فشار زیادی بر منابع سطحی و زیرزمینی وارد کرد. به همین دلیل، رسیدن ذخیره سد کرج به چند میلیون مترمکعب، به یکی از نشانه‌های جدی تشدید تنش آبی در تهران و البرز تبدیل شد.

بارش‌ها معادله را تغییر دادند

اما روند سال آبی جاری متفاوت بود. افزایش بارش‌ها در کنار ذوب ذخایر برفی و افزایش ورودی رودخانه‌ها باعث شد بخشی از کسری مخزن سد کرج جبران شود. منطقه‌ای البرز، بارش‌های مناسب سال جاری موجب ترمیم وضعیت سد کرج شده است. طبق اعلام نجفیان، حجم ذخیره سد در مقطعی به حدود ۱۳۵ میلیون مترمکعب رسیده است؛ در حالی که در مدت مشابه سال گذشته این رقم تنها حدود ۲۷ میلیون مترمکعب بود. مقایسه همین دو عدد، ابعاد تغییر را نشان می‌دهد؛ ذخیره سد در مدت مشابه نسبت به سال قبل حدود پنج برابر شده است. این در حالی است که نقطه اوج بحران سال گذشته، ذخیره تنها ۶ میلیون مترمکعبی بود. بنابراین اگر وضعیت امروز سد را با پاییز و زمستان سال گذشته مقایسه کنیم، فاصله بسیار محسوسی میان دو دوره دیده می‌شود. از مخزنی که در آستانه رسیدن به شرایط بسیار بحرانی قرار داشت، اکنون به مخزنی با بیش از ۱۰۰ میلیون مترمکعب ذخیره رسیده‌ایم. با وجود نقش مهم بارش‌ها، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای البرز تأکید کرد که افزایش ذخیره سد کرج تنها حاصل افزایش ورودی‌ها نیست، به گفته نجفیان، بخشی از افزایش ذخیره ناشی از رشد ورودی و بخش دیگر حاصل کاهش خروجی و مدیریت مصرف و رهاسازی بوده است. این نکته از نظر مدیریت منابع آب اهمیت زیادی دارد. یک سد زمانی می‌تواند ذخیره خود را بازیابی کند که بین سه مؤلفه اصلی یعنی ورودی، خروجی و مصرف تعادل ایجاد شود. حتی افزایش بارش نیز اگر همزمان با افزایش شدید برداشت و رهاسازی باشد، الزاماً به افزایش ذخیره منجر نمی‌شود. بنابراین بهبود وضعیت سد کرج را باید حاصل ترکیبی از شرایط جوی مناسب‌تر و تصمیم‌های مدیریتی دانست.

آیا منابع آب تهران در مسیر بهبود قرار گرفته‌اند؟

افزایش ذخیره سد کرج را می‌توان یکی از نشانه‌های بهبود شرایط منابع آب تهران دانست، اما نه به معنای پایان کامل تنش آبی. سد کرج تنها یکی از منابع تأمین آب تهران است و وضعیت کلی آب پایتخت به مجموعه‌ای از سدها، منابع سطحی و زیرزمینی و میزان مصرف وابسته است. از سوی دیگر، وضعیت سد طالقان نیز در این معادله اهمیت دارد. بر اساس اعلام مدیرعامل آب منطقه‌ای البرز، حجم ذخیره سد طالقان در مقطعی حدود

سد کرج یکشنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۵ |

سد کرج در آستانه خشکسالی (۲۶ آبان ۱۴۰۴) |

۱۷۳ میلیون مترمکعب بوده و نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود ۲ درصد افزایش داشته است. البته در مقطع دیگری نیز ذخیره این سد ۱۰۱ میلیون مترمکعب اعلام شده بود که نشان می‌دهد ارزیابی ذخایر باید بر اساس تاریخ دقیق آمار انجام شود. در مجموع، افزایش ذخیره سد کرج و بهبود نسبی برخی مخازن، می‌تواند فشار تأمین آب تهران را در مقایسه با سال گذشته کاهش دهد؛ بویژه اینکه سد کرج سال گذشته به یکی از پایین‌ترین سطوح ذخیره خود رسیده بود. اما پایداری این وضعیت به رفتار مصرف، بارش‌های ماه‌های

آ آینده و نحوه مدیریت ذخایر وابسته خواهد بود. اگرچه بارندگی‌های امسال وضعیت سد کرج را به شکل محسوسی تغییر داده است، اما آمار بارش تصویر کاملاً بدون مسأله‌ای ارائه نمی‌کند. نجفیان اعلام کرده که میزان بارش‌ها نسبت به سال گذشته ۱۹ درصد افزایش داشته، اما همچنان حدود ۱۸ درصد پایین‌تر از متوسط بلندمدت قرار دارد. این عدد اهمیت زیادی دارد. یعنی حتی در سالی که سد کرج توانسته بخش قابل‌توجهی از ذخیره ازدست‌رفته خود را بازیابی کند، شرایط بارشی هنوز با وضعیت نرمال بلندمدت فاصله دارد. در نتیجه، افزایش ذخیره امسال را نباید به‌عنوان بازگشت کامل منابع آب به شرایط پایدار تاریخی تفسیر کرد. آنچه اتفاق افتاده، در درجه اول ترمیم قابل‌توجه ذخیره پس از یک سال بسیار خشک است.

مصرف، ذخیره را تغییر می‌دهد

یکی از مهم‌ترین متغیرهای تعیین‌کننده سرنوشت ذخایر آبی، میزان مصرف است. مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای البرز سرنانه مصرف آب در استان را حدود ۲۲۰ تا ۲۴۰ لیتر در روز اعلام کرده و گفته است با ۲۰ تا ۳۰ درصد صرفه‌جویی می‌توان شرایط تأمین آب شرب را در سال جاری بهبود داد. همچنین پیش‌بینی مصرف سال جاری حدود ۳۱۰ میلیون مترمکعب اعلام

تصویری که از سد کرج در سال آبی جاری منتشر شده، در مقایسه با سال گذشته به‌وضوح متفاوت است. مخزنی که در سوم دی‌ماه تنها ۶ میلیون مترمکعب آب داشت، اکنون به بیش از ۱۰۰ میلیون مترمکعب

ذخیره رسیده و در مقطعی از تیرماه حتی ذخیره آن به ۱۶۱ میلیون مترمکعب رسید

چشم‌انداز منابع آب مشروط است

افزایش ذخیره سد کرج یک وجه دیگر ناز دارد. هرچه حجم آب مخزن بیشتر شود، ظرفیت خالی سد برای مهار سیلاب‌های ناگهانی کاهش پیدا می‌کند. نجفیان با اشاره به همین موضوع گفته است که یکی از کارکردهای اصلی سدها کنترل و تأخیر در ورود سیلاب است و افزایش حجم ذخیره می‌تواند ظرفیت کنترل سیلاب را محدود کند. از این رو، مدیریت سد تنها به ذخیره‌سازی آب محدود نمی‌شود. تصمیم‌گیری درباره میزان رهاسازی، حفظ ذخیره برای مصارف شرب و انرژی و ایجاد ظرفیت کافی برای بارش‌های احتمالی، همزمان باید مورد توجه قرار گیرد. در همین چارچوب، حدود ۱۴۰ کیلومتر از رودخانه‌های اولویت‌دار البرز ساماندهی شده و ۷۱۶ نقطه تقاطعی مشکل‌دار نیز شناسایی شده است. همچنین حدود هزار و ۷۷۰ مورد آژادسازی در مسیر رودخانه‌ها انجام شده که مجموعاً حدود ۱۶۷ هکتار را دربرمی‌گیرد. این اقدامات در کنار افزایش ذخیره سد، بخشی از رویکرد مدیریت همزمان آب و سیلاب است. تصویری که از سد کرج در سال آبی جاری منتشر شده، در مقایسه با سال گذشته به‌وضوح متفاوت است. مخزنی که در سوم دی‌ماه تنها ۶ میلیون مترمکعب آب داشت، اکنون به بیش از ۱۰۰ میلیون مترمکعب ذخیره رسیده و در مقطعی از تیرماه حتی ذخیره آن به ۱۶۱ میلیون مترمکعب، معادل حدود ۹۰ درصد ظرفیت قابل استفاده مخزن، افزایش یافته است. این تغییر را نمی‌توان نادیده گرفت. برای تهران که بخشی از آب شرب بیشتر نسبت به سال گذشته است. با این حال، آینده منابع آب تهران همچنان به سه عامل کلیدی وابسته است: تداوم بارش‌ها، مدیریت مصرف و نحوه بهره‌برداری از ذخایر موجود. بارش امسال توانسته بخشی از کسری شدید سال گذشته را جبران کند، اما بارش‌ها هنوز از متوسط بلندمدت پایین‌تر است. از سوی دیگر، مصرف بالای آب و فشار بر منابع زیرزمینی همچنان وجود دارد. با این حساب، حال خوب امروز سد کرج را باید بیش از هر چیز فرصتی برای بازسازی منابع آب و ایجاد ذخیره اطمینان برای سال آینده دانست؛ فرصتی که اگر با مدیریت مصرف، توسعه بازچرخانی آب، تغذیه آبخوان‌ها و مدیریت دقیق مخازن همراه شود، می‌تواند به بهبود پایداری و وضعیت منابع آب تهران و البرز کمک کند.

تأمین کالاهای اساسی کشور اثر بگذارد. از همین رو آمادگی برای بارش‌های پاییزی و زمستانی باید بخشی از برنامه حفظ تولید باشد، نه اینکه تنها پس از وقوع سیلاب و خسارت، اقدامات جبرانی آغاز شود. یکی از محورهای مورد تأکید مسئولان برای کاهش خسارت‌های احتمالی، افزایش پوشش بیمه محصولات کشاورزی است. مدیر بحران فرمانداری اهواز در این باره گفته است: «بیمه نوعی سرمایه‌گذاری برای حفظ سرمایه تولید است و کشاورزی که محصول خود را بیمه می‌کند، در واقع بخشی از ریسک فعالیت خود را مدیریت کرده و در صورت وقوع حوادث، امکان بازگشت سریع به چرخه تولید را خواهد داشت.» به گفته کاظمی، ظرفیت پیش‌بینی‌شده صندوق بیمه محصولات کشاورزی برای شهرستان اهواز حدود ۱۴ هزار هکتار است، اما تاکنون تنها نزدیک به سه هزار هکتار زیر پوشش بیمه قرار گرفته است. او این فاصله را یک ظرفیت توسعه نیافته برای کاهش ریسک تولید دانسته است.

این ارقام نشان می‌دهد یکی از مهم‌ترین ابزارهای مدیریت ریسک در بخش کشاورزی هنوز به اندازه ظرفیت موجود مورد استفاده قرار نگرفته است.

ضرورت تغییر الگوی کشت

در کنار بیمه، خوزستان نیازمند برنامه‌ای پیشگیرانه برای مدیریت کشاورزی در شرایط بارشی متفاوت است. تنظیم زمان کشت و برداشت بر اساس هشدارهای هواشناسی، پاکسازی مسیرهای عبور آب، تقویت شبکه زهکشی، حفاظت از خاک، مقاوم‌سازی تأسیسات و آماده‌سازی ماشین‌آلات از جمله اقداماتی است که می‌تواند خسارت بارش‌های شدید را کاهش دهد. کاظمی نیز بر همین موضوع تأکید کرده و گفته است کشاورزان در کنار بیمه باید «تنظیم دقیق زمان کشت و برداشت، توجه جدی به هشدارهای هواشناسی، بهبود شرایط زهکشی، حفاظت از خاک و مقاوم‌سازی امکانات کشاورزی» را جدی بگیرند. در واقع، کشاورزی خوزستان در شرایط جدید اقلیمی باید همزمان برای دو وضعیت آماده باشد: زمانی که آب کم است و زمانی که آب در مدت کوتاهی بیش از ظرفیت جذب زمین وارد منطقه می‌شود. این ضرورت با سیاست‌های مطرح‌شده در حوزه مدیریت آب کشاورزی نیز ارتباط دارد. جعفر کوهرگانی، سرپرست معاونت آب و خاک وزارت جهاد کشاورزی، با اشاره به شرایط خشکسالی و تغییرات اقلیمی، بر ضرورت تغییر رویه‌ها و الگوی کشت در خوزستان تأکید کرده و توسعه سامانه‌های نوین آبیاری را برای افزایش بهره‌وری آب ضروری دانسته است. وی همچنین با اشاره به تجربه سامانه‌های آبیاری زیرسطحی در تیشکر، بر حرکت به سمت کم‌آبیاری در این بخش تأکید کرده است. این سیاست‌ها نشان می‌دهد آینده کشاورزی خوزستان صرفاً به افزایش سطح زیرکشت یا تأمین آب بیشتر وابسته نیست، بلکه باید به سمت بهره‌وری بهینه‌تر، انتخاب محصولات متناسب با شرایط اقلیمی و کاهش آسیب‌پذیری در برابر نوسانات آب‌وهوایی حرکت کند. یکی از حلقه‌های مهم در مدیریت مخاطرات اقلیمی، فاصله میان صدور هشدار و اقدام در مزرعه است.

هشدار هواشناسی زمانی ارزش واقعی پیدا می‌کند که کشاورز را با ارائه راهکارهای عملی در مزرعه مخاطب قرار دهد. آیا باید زمان کشت را تغییر دهد؟ آیا برداشت محصول را جلو بیندازد؟ آیا ماشین‌آلات را از زمین خارج کند؟ آیا مسیر زهکشی مزرعه را پاکسازی کند؟ یا اینکه باید دام و تجهیزات خود را از حریم رودخانه دور کند؟ به همین دلیل، ارتباط میان هواشناسی، جهاد کشاورزی، مدیریت بحران، سازمان آب و برق و تشک‌های کشاورزی باید مستمر و عملیاتی باشد. خوزستان اکنون در آغاز فصل بارشی قرار دارد، بارش‌هایی که می‌توانند بخشی از نیاز آبی استان را تأمین کنند و برای کشاورزی فرصت ایجاد کنند، اما در صورت وقوع رخدادهای شدید می‌توانند خسارت‌زا نیز باشند. از این منظر، ال‌نینو را باید نه فقط یک پدیده اقلیمی، بلکه آزمونی برای آمادگی کشاورزی خوزستان دانست؛ آزمونی که نتیجه آن به کیفیت هشدارها، آمادگی زیرساخت‌ها، وضعیت زهکشی مزارع، پوشش بیمه‌ای و سرعت تبدیل هشدارهای هواشناسی به اقدام در مزرعه بستگی دارد. برای خوزستان، مسأله فقط «بارش بیشتر» نیست؛ مسأله این است که آب باران چگونه مدیریت شود تا از یک سو در زمین و منابع آبی ذخیره شود و از سوی دیگر به سیلاب و خسارت برای تولیدکننده تبدیل نشود.

بارش‌های پاییزی در خوزستان آغاز شد

نگرانی از ال‌نینو در قطب کشاورزی کشور

گزارش

گروه ایران زمین

بارش‌های پاییزی در خوزستان آغاز شده و اولین سامانه بارشی سال زراعی جاری، بخش‌هایی از استان را تحت تأثیر قرار داده است؛ سامانه‌ای که بر اساس هشدارهای هواشناسی با رگبار، رعد و برق، وزش باد و وزش بادهای متوسط تا شدید، تندبادهای لحظه‌ای و احتمال ریزش ترگک همراه خواهد بود. همزمانی آغاز فصل بارش با شرایط اقلیمی ناشی از پدیده ال‌نینو، ضرورت آماده‌باش بخش کشاورزی استان را بیش از گذشته برجسته کرده است.

مدیرکل هواشناسی خوزستان با اشاره به ورود این سامانه بارشی گفته است: «ورود و فعالیت اولین سامانه بارشی سال زراعی تا اوایل وقت دوشنبه سبب رگبار و رعد و برق و وزش باد متوسط شد.» محمد سبزه‌زاری همچنین از افزایش طوبت در بخش‌هایی از استان و کاهش دمای هوا خبر داد. شرایطی که نشان می‌دهد خوزستان وارد مرحله‌ای متفاوت از وضعیت جوی ماه‌های گرم سال شده و کشاورزان باید خود را برای تغییرات سریع‌تر آب‌وهوایی آماده کنند. خوزستان از یک سو یکی از مهم‌ترین قطب‌های کشاورزی کشور و ستون‌های امنیت غذایی ایران است و از سوی دیگر طی سال‌های اخیر با خشکسالی، کاهش منابع آب و پیامدهای تغییر اقلیم دست و پنجه نرم کرده است. بنابراین در نگاه اول، افزایش بارندگی می‌تواند برای استانی که با تنش آبی مواجه است، خبری امیدوارکننده باشد؛ اما مسأله برای کشاورزان تنها میزان بارش نیست، بلکه زمان، شدت، تداوم و نحوه توزیع بارندگی است.

بارش‌های پاییزی اگر به شکل تدریجی و در بازه‌های مناسب اتفاق بیفتند، می‌توانند به افزایش طوبت خاک، کاهش نیاز آبیاری، تغذیه منابع آب و بهبود شرایط کشت‌های پاییزه کمک کنند. اما اگر بارندگی‌ها در قالب رگبارهای سنگین و کوتاه‌مدت رخ دهند، معادله تغییر می‌کند. بارش شدید بلافاصله پس از کشت ممکن است موجب آب‌شدگی بذر، فرسایش خاک و ایجاد روان آب شود. در زمین‌هایی که زهکشی مناسبی ندارند نیز ماندگاری آب می‌تواند به خفگی ریشه و کاهش عملکرد محصول

منجر شود. از سوی دیگر، بارش سنگین در زمان برداشت می‌تواند ورود ماشین‌آلات به زمین را دشوار کند و موجب تأخیر در برداشت، افزایش هزینه‌ها و کاهش کیفیت محصول شود. این نگرانی در خوزستان زمانی جدی‌تر می‌شود که شرایط بارشی استان را در کنار احتمال تأثیرگذاری ال‌نینو قرار دهیم. مطالعات اقلیم‌شناسی نشان می‌دهد غرب و جنوب غرب ایران، دامنه‌های زاگرس و استان‌هایی مانند خوزستان، بوشهر، فارس، کهگیلویه و بویراحمد، چهارمحال و بختیاری و بخش‌هایی از ایلام و لرستان می‌توانند در دوره‌های ال‌نینو تغییراتی در بارش نیمه سرد سال تجربه کنند. البته ال‌نینو را نباید به معنای قطعی «بارش بیشتر» در همه مناطق و همه زمان‌ها دانست؛ مسأله اصلی تغییر در الگوی بارش و احتمال افزایش رخدادهای شدید است. برای کشاورزی، همین تغییر می‌تواند تعیین‌کننده باشد.

ال‌نینو و خطر سیلاب ۱۳۹۸

یکی از مهم‌ترین نگرانی‌ها برای خوزستان، تجربه سیلاب گسترده سال ۱۳۹۸ است؛ حادثه‌ای که خسارت‌های سنگینی به اراضی کشاورزی، زیرساخت‌ها و معیشت روستایی وارد کرد. ام‌الله کاظمی، مدیر بحران فرمانداری اهواز، با اشاره به احتمال تأثیر ال‌نینو بر شرایط جوی استان، درباره آسیب‌پذیری کشاورزان گفته است: «برای کشاورزی که سرمایه خود را با هزینه‌های سنگین و انتظار طولانی مدت به

دست می‌آورد، یک حادثه طبیعی نظیر سیل، نگرگ یا سرمازدگی تنها یک ضرر اقتصادی نیست بلکه تهدیدی جدی برای معیشت خانواده‌های روستایی و استمرار تولید در منطقه محسوب می‌شود.» کاظمی همچنین با یادآوری پیامدهای سیلاب سال ۱۳۹۸، بر ضرورت جدی‌تر گرفتن اقدامات پیشگیرانه با توجه به پیش‌بینی فعالیت ال‌نینو تأکید کرده و نقش سازمان جهاد کشاورزی در کاهش خسارت‌های احتمالی را حیاتی دانسته است.

این هشدار اهمیت زیادی دارد، زیرا کشاورزی فقط یک فعالیت اقتصادی نیست و صنایع غذایی، روستایی، درآمد خانوارها، صنایع غذایی، حمل‌ونقل و امنیت غذایی کشور ارتباط مستقیم دارد.

بارش سنگین روی زمین تشنه

یکی از تناقض‌های مهم پیش روی خوزستان این است که خشکسالی و سیلاب می‌توانند همزمان بخشی از یک مسأله واحد باشند.

پس از دوره‌های خشکسالی، خاک و پوشش گیاهی در برخی مناطق توان جذب سریع حجم بالای آب را ندارند. در چنین شرایطی، بارش شدید الزاماً به معنای نفوذ بیشتر آب به زمین نیست و بخشی از آن می‌تواند به روان‌آب تبدیل شود. از سوی دیگر، بارش‌های کوتاه و شدید ممکن است فرصت کافی برای نفوذ آب به عمق خاک ایجاد نکنند. بنابراین حتی اگر مجموع بارندگی افزایش پیدا کند، کشاورز لزوماً

نمی‌تواند از تمام این آب بهره‌مند شود. به همین دلیل، برای خوزستان مسأله تنها «قدر باران می‌بارد» نیست؛ بلکه باید پرسید باران چه زمانی، با چه شدتی و در کجا می‌بارد و زیرساخت‌های کشاورزی تا چه اندازه برای مدیریت آن آماده‌اند؟

ضرورت خروج تجهیزات کشاورزی از حریم رودخانه

نمونه‌ای از ضرورت آمادگی پیشگیرانه را می‌توان در هشدار اخیر درباره افزایش خروجی سد بالارد اندیشمک مشاهده کرد. بر اساس اعلام مسئولان، خروجی سد بالارد از ساعت ۱۱ صبح شنبه یازدهم مهرماه تا سقف ۵۰ مترمکعب بر ثانیه افزایش یافت. اقدامی که برای مدیریت سیلاب ناشی از بارندگی‌های پیش‌بینی شده انجام شد.

در همین راستا، به کشاورزان و دامداران هشدار داده شد که ماشین‌آلات، ادوات و تجهیزات کشاورزی را از بستر و حریم رودخانه خارج کنند و دام و احشام را نیز به نقاط امن انتقال دهند. این هشدار نشان می‌دهد که مدیریت مخاطرات بارش تنها به پیش‌بینی هواشناسی محدود نیست و باید به تصمیم عملی در میدان تبدیل شود. در صورت افزایش جدی رودخانه‌ها، باقی ماندن ماشین‌آلات و تجهیزات کشاورزی در حریم رودخانه می‌تواند سرمایه تولید را در معرض خطر قرار دهد؛ بنابراین اقدام پیشگیرانه چند ساعت پیش از وقوع حادثه، ممکن است از خسارتی بسیار بزرگ‌تر جلوگیری کند.

سپر بالای ال‌نینو

اهمیت آمادگی بخش کشاورزی در برابر بارش‌های شدید زمانی بیشتر مشخص می‌شود که جایگاه خوزستان در تولید محصولات کشاورزی کشور را در نظر بگیریم. جود سلطانی کاظمی، رئیس سازمان جهاد کشاورزی خوزستان گفته است این استان سالانه بیش از ۱۷ میلیون تن انواع محصولات کشاورزی تولید می‌کند و در رتبه اول کشور قرار دارد. او همچنین با اشاره به سهم استان در تولید کالاهای اساسی، بر نقش خوزستان در تأمین امنیت غذایی کشور تأکید کرده است. بر این اساس، هر رخداد اقلیمی که تولید کشاورزی خوزستان را مختل کند، صرفاً خسارت یک بهره‌بردار یا یک شهرستان نیست و می‌تواند بر زنجیره تولید، صنایع غذایی، حمل‌ونقل و

مطالعات اقلیم‌شناسی نشان می‌دهد غرب و جنوب غرب ایران، دامنه‌های زاگرس و استان‌هایی مانند خوزستان، بوشهر، فارس، کهگیلویه و بویراحمد، چهارمحال و بختیاری و بخش‌هایی از ایلام و لرستان می‌توانند در دوره‌های ال‌نینو تغییراتی در بارش نیمه سرد سال تجربه کنند

یادداشت

حسین کریمی

مربی تیم ملی تیراندازی

برای مدال، علیه آینده

شاید اصرار بر مدال آوری، قدرت ریسک‌پذیری مربی تیم ملی تفنگ برای جایگزینی تیراندازان جوان با باتجربه‌ها را کاهش داد و همین مسأله در ناکامی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا تأثیرگذار بود. در حالی که قهرمانان تفنگ دنیا ۲۱ و ۲۲ ساله هستند و حتی در ایران نیز تیراندازان ۱۷ساله‌ای با رکوردهای خوب حضور داشتند، اما به دلیل فشار کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش برای مدال آوری، مربی ترجیح می‌دهد به تیراندازان باتجربه اعتماد کند تا جوانان.

شاید اگر مسئولان ورزش فرصت تغییر نسل، بدون توقع مدال را به مربی تیم ملی تفنگ می‌دادند، حالا وضعیت فرق می‌کرد و دست تفنگ ایران در ناگویا خالی از مدال نبود. درست مانند زمانی که لارلوه به نجهم خدمتی ۱۸ساله برای بازی‌های آسیایی اینچئون اعتماد کرد و منذ آن نیز مدال طلا بود. در واقع، برای المپیک ۲۰۲۸ باید از حالا به فکر میدان دادن به تیراندازان جوان و بااستعدادی مانند ایراهیم‌زاده و خسته بود.

البته فدراسیون باید چشم‌اندازی بلندمدت برای نسل جوان داشته باشد و مانند گذشته، استعدادهای جوان قربانی تمرکز فدراسیون روی تیم ملی اعزامی به مسابقات نشوند. شاید این انتقاد به فدراسیون وارد باشد که تیراندازان نوجوان و جوان فقط سه روز در اردو تمرین کردند و همه هم‌وغم فدراسیون برای مسافران ناگویا بود، در حالی که جوانان به حال خود رها شده بودند. بهترین کار، تغییر رویه و سرمایه‌گذاری روی تیراندازان جوان و نوجوان است تا تیراندازی از این چالش خارج شود. مهم‌ترین کار برای بازگشت به روزهای اوج تیراندازی ایران، الگوبرداری از هند و چین و استعدادیابی اصولی در مدارس است؛ چرا که هرچقدر جامعه تیراندازی گسترده‌تر باشد، انتخاب ورزشکار راحت‌تر و البته تربیت قهرمان نیز بهتر خواهد بود. از طرف دیگر، بعد از لارلو، تیم ملی تفنگ بیش از دوسال یک مربی را در کنار خود نداشت، در حالی که هیچ برنامه‌ای در مدت دوسال به ثمر نمی‌نشیند. اگر پیش از این تیراندازان مشکل اردوی برون مرزی و تمرین با رقیبا را داشتند، در این دوره چنین مشکلی وجود نداشت و با تهمدیات فدراسیون، ملی پوشان در سه اردوی برون مرزی، هم با رقیبا تمرین کردند و هم سلاح‌های خود را به‌روز کردند.

ولی چالش بزرگ، به‌روز نشدن سلاح‌های خفیف ایران است. در واقع، برخی سلاح‌های خفیف ایران مربوط به بیش از ۱۹۹۰ هستند و فدراسیون باید برای حل این مسأله یک تصمیم راهبردی بگیرد.

ذره‌بین

آلتایز عملکرد تیم ملی تیراندازی در بازی‌های آسیایی

سه مدال برنز برای دوازده سال

گروه ورزشی/ تیراندازی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا بیش از آنکه تصویری از یک مدعی سستی آسیا ارائه دهد، با عملکردی ضعیف، فاصله عمیق فنی خود را با قدرت‌های اصلی این رشته در قاره کهن نشان داد. حاصل حضور گران ۱۴ نفره ایران در ناگویا تنها یک مدال برنز بود؛ مدالی که هانیه رستمیان و وحید گلخندان در تپانچه ۱۰ متر تیمی میکس به دست آوردند. ایران با این نتیجه در جدول مدالی تیراندازی در جایگاه دوازدهم قرار گرفت؛ در حالی که چین، هند و کره جنوبی فاصله‌ای قابل توجه با ایران ایجاد کردند. نگران‌کننده‌تر از تعداد مدال، تداوم این روند در سه دوره اخیر بازی‌های آسیایی است. ایران در جاکارتا ۲۰۱۸ نیز تنها یک مدال برنز به دست آورد؛ مدالی که ملاقلیچام‌بزرگ در ماده ۵۰ متر سه وضعیت زنان کسب کرد. در همان دوره، امیرمحمد نکونام، مهیار صداقت، گلنوش سبقت‌اللهی، الهه احمدی و آرمینا صادقیان به فینال‌های انفرادی رسیدند و تیم ایران شانس کسب مدال‌های بیشتری داشت. با این حال، حاصل کار تیراندازی ایران در جاکارتا نیز به یک برنز محدود شد. در هانگ‌زو ۲۰۲۲ نیز تغییری در روند مدال‌آوری ایجاد نشد و ایران با یک مدال برنز در تپانچه ۱۰ متر میکس، با ترکیب هانیه رستمیان و امیر جوهری خو، به کار خود پایان داد. در ناگویا نیز همان نتیجه تکرار شده است، اما این بار نشانه‌های کاهش عمق و پشتوانه رقابتی تیم آتشکارتر بود.

در تفنگ، هیچ‌یک از نمایندگان ایران به فینال انفرادی نرسیدند. امیرمحمد نکونام در تفنگ ۱۰ متر مردان با اختلافی اندک از فینال بازماند و تیم مردان پنجم شد. تیم زنان نیز در تفنگ ۱۰ متر در جایگاه هفتم قرار گرفت. این نتایج با عملکرد ایران در جاکارتا فاصله محسوسی داشت؛ دوراهی که چند تیرانداز ایرانی به فینال‌های انفرادی رسیده بودند.

در تپانچه شرایط اندکی متفاوت بود. سامیه یاسی در تپانچه ۱۰ متر زنان به فینال رسید و هشتم شد، هانیه رستمیان در تپانچه ۲۵ متر هفتم شد و تیم میکس نیز مدال برنز گرفت. در تراپ نیز محمد بیرانوند و مرصیه پرورش‌نیا با صعود به فینال میکس در جایگاه چهارم قرار گرفتند. این نتایج نشان می‌دهد تیراندازی ایران همچنان در برخی مواد ظرفیت رقابت با مدعیان را دارد، اما این ظرفیت هنوز به گستره‌ای نرسیده که بتواند در جدول مدالی اثرگذار باشد.

تکرار یک مدال برنز در سه دوره متوالی بازی‌های

آسیایی، زنگ هشدار جدی برای تیراندازی ایران

است. چین، هند و کره جنوبی در تعداد مدال،

فینالیست و تنوع مواد مدال‌آور فاصله زیادی ایجاد

کرده‌اند و ادامه این روند می‌تواند جایگاه ایران را بیش

از گذشته تضعیف کند. ناگویا نشان داد تیراندازی ایران

برای بازگشت به جمع مدعیان آسیا به یک استراتژی

مشخص، برنامه‌ریزی بلندمدت و توجه جدی به

پشتوانه‌سازی نیاز دارد. در غیر این صورت، فاصله با

قدرت‌های آسیایی بیشتر خواهد شد و مدال‌های

پر تعداد این رشته در میادین بزرگ، بیش از پیش به

خاطره‌ای دور تبدیل می‌شود.

«ایران» عملکرد تیم ملی تیراندازی در بازی‌های آسیایی ناگویا را بررسی می‌کند

شلیک پشت خط پایان

سینا حسینی / بازخوانی عملکرد تیراندازی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا به قدری دور از انتظار بود که می‌توان این رشته ورزشی را در ردیف رشته‌های ناکام قرار داد؛ رشته‌ای که می‌توانست نقش تأثیرگذاری در موفقیت کاروان ایران در این دوره از بازی‌ها ایفا کند و جایگاه ایران در جدول توزیع مدال‌ها را ارتقا دهد. آنچه در ناگویا رخ داد، نشانه‌ای از یک ضعف ساختاری نگران‌کننده است؛ مسأله‌ای که اگر جدی گرفته نشود، فاصله تیراندازی ایران با قدرت‌های اول آسیا بیشتر خواهد شد و روند افسول این رشته با سرعت بیشتری ادامه خواهد یافت.

در این دوره، ۱۶۸ مدال طلا، نقره و برنز در دسترس ورزشکاران حاضر در مسابقات تیراندازی قرار گرفت که سهم ایران از این تعداد تنها یک مدال برنز بود؛ نتیجه‌ای که به خوبی نشان‌دهنده ناکامی تیراندازان ایران در ناگویا است. چین با ۱۶ طلا، ۶ نقره و ۴ برنز و مجموع

بیشتری ادامه خواهد یافت. در این دوره، ۱۶۸ مدال طلا، نقره و برنز در دسترس ورزشکاران حاضر در مسابقات تیراندازی قرار گرفت که سهم ایران از این تعداد تنها یک مدال برنز بود؛ نتیجه‌ای که به خوبی نشان‌دهنده ناکامی تیراندازان ایران در ناگویا است. چین با ۱۶ طلا، ۶ نقره و ۴ برنز و مجموع

یاسر خلیل نژاد، کارشناس تیراندازی در گفت‌وگو با «ایران»:

برای موفقیت در آسیا و جهان، باید به جوانان اعتماد کنیم

منبع: فدراسیون تیراندازی

مهری رنجبر/ تیراندازی ایران بار دیگر سناریویی مشابه بازی‌های آسیایی هانگ‌زو را تکرار کرد؛ یک مدال برنز در بخش میکس تپانچه، نتیجه‌ای که اگرچه نمی‌توان آن را دستاوردی بی‌ارزش دانست، اما با انتظارات از این رشته فاصله دارد. باز هم این تپانچه بود که برای تیراندازی ایران آب‌روداری کرد؛ با این تفاوت که این بار به جای جواد فروغی، هانیه رستمیان در خط آتش برای کسب مدال ایستاد. در مقابل، تیراندازان تفنگ، به رغم کوه‌بار سنگین تجربه، در رقابت با آسیایی‌ها دست خالی ماندند و حسرت کسب مدال بازی‌ها بر دلشان ماند.

یاسر خلیل نژاد، کارشناس تیراندازی، در گفت‌وگو با «ایران» مهم‌ترین دلایل افت تفنگ ایران را ضعف مدیریت و نبود استراتژی مشخص می‌داند. او معتقد است ادامه مسیر فعلی نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای این رشته باشد و برای بازگشت تفنگ به مسیر موفقیت، تغییر در شیوه مدیریت و برنامه‌ریزی ضروری است. خلیل نژاد می‌گوید: «بدون شک افت شدید تفنگ ایران به ضعف مدیریت مربوط می‌شود. حتی کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و جوانان هم هنوز فکر می‌کنند تفنگ زنان ایران با سناریوی لارلو سوچک، مربی مجارستانی، می‌تواند نتیجه بگیرد. اما مقایسه رکوردهای تک‌ستاره‌ها نشان می‌دهد آنها در خوش‌شانس‌ترین حالت می‌توانند بین هشت نفر اول قرار گیرند؛ این یعنی باید استراتژی تغییر کند. اگر تیم‌های چین، هند و کشورهای صاحب‌سبک در تیراندازی نتیجه می‌گیرند،

به خاطر این است که آنها به جای یک مربی، کادر فنی قوی دارند، در حالی که افت تفنگ ایران را ضعف مدیریت و نبود مسائل دیگر، همه کار را یک مربی انجام می‌دهد در صورتی که یک نفر نمی‌تواند تمام تیم را پوشش دهد و نباید توقع زیادی از او داشت. حتی تیراندازان در کمپ چین دیده بودند که پشت خط، تعداد زیادی مربی، تیرانداز، آنالیزور و متخصص تغذیه در کنار ورزشکاران حضور دارند.»

به اعتقاد این کارشناس، روند مدال‌آوری تیراندازی ایران در سال‌های اخیر نیز تغییر کرده و کفه موفقیت از تفنگ به سمت تپانچه سنگینی می‌کند. او در کنار ورزشکاران آسیایی می‌دهد: «روند تیراندازی این‌باره توضیح می‌دهد: توسعه رشته تفنگ است؛ تیراندازان هندی، چینی و اروپایی رقبای اصلی ایرانی‌ها هستند و با وجود آنکه اروپایی‌ها در بازی‌های آسیایی حضور نداشتند، اما دست ایرانی‌ها خالی ماند. معمولاً در تفنگ سه وضعیت هم بیشتر

فرصت حضور و درخشش در ترکیب تیم ملی را پیدا کنند. حفظ چند چهره باتجربه می‌تواند مفید باشد، اما حضور طولانی مدت افراد بدون سنجش مستمر عملکرد، در عمل فرصت رشد نسل بعدی را محدود می‌کند. مسأله مهم‌تر اما به سبک زندگی ورزشکاران ملی پوش برمی‌گردد. پیراهن تیم ملی نباید امتیازی دائمی و تضمین شده باشد. ملی‌پوش باید بداند که عضویت در تیم ملی نتیجه عملکرد، آمادگی و استمرار کیفیت است و نه حاصل سابقه، شهرت یا جایگاه گذشته. وقتی ورزشکار اطمینان داشته باشد که تحت هر شرایطی دوباره به تیم ملی دعوت خواهد شد، انگیزه رقابت داخلی کاهش می‌یابد و نتیجه ضعیف نیز ممکن است به رفتاری عادی و تکرارشونده تبدیل شود.

تیراندازی ایران برای عبور از این چالش، بیش از هر چیز به یک خانه‌تکانی مدیریتی و فنی در

اروپایی‌ها مدال‌آور هستند و ما در بازی‌های آسیایی ورزشکار نداشتیم.»

خلیل نژاد کیفیت پایین مهارت تفنگ را نیز یکی از عوامل مؤثر بر عملکرد تیراندازان ایرانی می‌داند و معتقد است محدودیت در تأمین مهارت استاندارد، یکی از مشکلاتی است که باید برای آن راهکاری عملی پیدا شود. او در ادامه می‌گوید: «کیفیت پایین مهارت هم در افت تیراندازان ایرانی بی‌تأثیر نیست. مهماتی که یا باید در داخل تولید شود که معمولاً دقت مورد نظر را ندارد یا اجازه ورود از خارج را بدهند که آن هم دشنی نیست.»

وی در ادامه به هزینه سنگین تأمین فشنگ و تأثیر مستقیم آن بر کیفیت تمرین تیراندازان اشاره می‌کند؛ هزینه‌ای که به گفته او، در عمل امکان تمرین مستمر و استاندارد را برای بسیاری از ورزشکاران محدود کرده است. او در ادامه توضیح می‌دهد: «گرانی فشنگ، کار را سخت‌تر می‌کند. این روزها هزینه هر فشنگ با قیمت ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار تومان به دست ورزشکار می‌رسد. نظامی‌ها در تمرین سه گلوله می‌زنند، یعنی بین ۵ تا ۱۰ فشنگ، اما در تیراندازی، ورزشکاران در مجموع به ۸۰ تا ۱۰۰ گلوله نیاز دارند. هزینه هر فشنگ حدود ۱۰۰ هزار تومان است که هر جلسه تمرین ۱ میلیون تومان هزینه دارد و برای پنج نفر، ۵ میلیون تومان در یک جلسه تمرینی می‌شود؛ رقمی که اصلاً جوابگو نیست؛ چرا که یک ورزشکار هر هفته باید سه تا چهار جلسه تمرین کند.»

به گفته خلیل‌نژاد، مشکلات مربوط به هزینه تجهیزات و مهارت تنها به کاهش کیفیت تمرین محدود نمی‌شود و بر انتخاب رشته‌ها و برنامه‌ریزی فدراسیون نیز تأثیر گذاشته است؛ «با اینکه تیراندازی ایران در تفنگ خفیف، عملکرد خوبی داشت، اما به خاطر گرانی تجهیزات و مهارت، فدراسیون دیگر برنامه‌ای برای آن ندارد و بیشتر روی سلاح بادی متمرکز شده است؛ رشته‌ای که با تمام شدن مسابقه و نگرفتن نتیجه، در عمل کار تیراندازی ایران هم تمام می‌شود.»

او در ادامه تأکید می‌کند: «در کنار حفظ برنامه‌های موجود، نباید از سرمایه‌گذاری روی رشته‌های المپیکی دیگر، بویژه تپانچه سرعت مردان، غافل شد. ایران می‌تواند با سرمایه‌گذاری در رشته المپیکی تپانچه ۲۵ متر سرعت مردان، یک شانس مدال

شیوه تصمیم‌گیری نیاز دارد. باید پذیرفت که موفقیت چند ورزشکار شاخص، معادل موفقیت یک سیستم نیست. اگر قرار است ایران دوباره در آسیا مدعی باشد، باید از اتکای صرف به قهرمانان فعلی عبور کند و سیستمی بسازد که حتی پس از خداحافظی آنها نیز بتواند قهرمان پرورش دهد. ناگویا می‌تواند ایستگاه پايانی ناکامی‌های این رشته پرمدال در آسیا باشد؛ البته به این شرط که از ناکامی‌های دوازده سال اخیر در بازی‌های آسیایی درس بگیریم و به این باور برسیم که فرمول مدیریت و استراتژی ما غلط و فاقد کارایی لازم بوده است. در صورت اصلاح این مسیر، می‌توان سهم قابل‌توجهی از مدال‌های رنگارنگ تیراندازی در آسیا را به دست آورد، اما اگر چرخه معیوب فعلی پافشاری کنیم، بدون تردید روند ناکامی‌ها تکرار می‌شود و خروج از بن‌بست کنونی به آرزویی دور از دسترس تبدیل خواهد شد.

به شانس‌های خود اضافه کند. وقتی همه توجه‌ها به سلاح‌های بادی است، بی‌توجهی به این رشته المپیک فقط مدال را از خودمان دریغ می‌کنیم؛ البته مهمات زیادی برای تمرین نیاز دارد. به عنوان مثال، قهرمان المانی المپیک، روزانه در تمرین معمولی ۱۵۰ تا ۲۰۰ تیر شلیک می‌کند و در تمرین حرفه‌ای برای مسابقات مهم جهانی و المپیک، این تعداد به ۵۰۰ تا ۶۰۰ تیر در روز می‌رسد. در حالی که کل مهارت تیراندازان خلیل‌نژاد جوانگرایی و ایجاد فرصت برای چهره‌های جدید را یکی از ضرورت‌های احیای تفنگ ایران می‌داند. به اعتقاد او، ادامه استفاده از تعداد محدودی ورزشکار بدون ایجاد مسیر مشخص برای ورود استعدادهای تازه، می‌تواند به کاهش انگیزه و افت عملکرد تیم منجر شود؛ «تیراندازی تفنگ ایران نیاز به تجدیدنظر با چاشنی قدرت و ریسک دارد. در واقع همان‌طور که یک روز به ملی پوشان فعلی اعتماد شد و آنها شروع کردند، فدراسیون باید به تیراندازان جوان و جدید اعتماد کند؛ چرا که در رشته تفنگ استعدادهای خوبی وجود دارد، اما باید برای حفظ انگیزه بالا به آنها اعتماد شود تا عملکردشان افت نکند. او همچنین بر ضرورت اعطاف بیشتر در انتخاب و استفاده از مربیان تأکید دارد و معتقد است شناخت دقیق‌تر ویژگی‌ها و شرایط هر ورزشکار می‌تواند به بهبود عملکرد تیم کمک کند. او در ادامه می‌گوید: «باید دست مربی باز باشد و با شناختی که از ورزشکاران دارد، بداند هر ورزشکار در چه فصلی چه عملکرد خوبی دارد و در آن صورت کار راحت‌تر می‌شود. اما وقتی همه تمرکز روی چند نفر باشد و تنها مدام چند نفر معدود استفاده می‌شوند، تیم تفنگ دیگر بازدهی خوبی ندارد، هم برنامه مربی سیاه می‌شود و هم ورزشکار»

خلیل‌نژاد حتی موفقیت‌های تپانچه رانیز نیازمند بازنگری در ساختار فنی می‌داند و می‌گوید: «نتیجه‌گیری بهتر در سطح ملی، نیازمند استفاده از نگاه‌های تخصصی متعدد است. تیم ملی تپانچه هم به تیم مربیگری نیاز دارد یا در کمیته فنی مسائل بررسی شود که مثلاً چرا هانیه رستمیان فینالیست می‌شود، اما نمی‌تواند مدال بگیرد. به هر حال هفکری چند نفر بهتر نتیجه می‌دهد تا یک نفر»

خرابی سلاح نمی‌تواند توجیه نتایج ضعیف ناگویا باشد

به فروین منتقل می‌شود و در آنجا از دستگاه‌های قدیمی سیبل‌کشی استفاده می‌کنند، یعنی به نوعی به ۲۵ سال قبل بازگشته‌ایم. طبیعی است که تیراندازی ایران با چنین شرایطی با چالش‌های جدی برای پیشرفت روبه‌رو شود.» او در ادامه به مسأله مربیگری اشاره می‌کند: «در تیراندازی ما مربی خوب کم داریم. انتخاب مربیان تیم ملی باید با دقت و بر اساس معیارهای مشخص انجام شود. شاید فرمول کمیته فنی رعایت شده باشد، ایران باید متناسب با استانداردها و روندهای روز تیراندازی جهان حرکت کند.»

انتخاب

مربیان تیم

ملی باید

با دقت و

براساس

معیارهای

مشخص

انجام‌شود.

شاید فرمول

کمیته فنی

رعایت شده

باشد، اما

مربی‌ای که

بتواند در

سطح تیم

ملی نتیجه

بگیرد،

نداشتم

بیشتر حاصل تمرین و آمادگی شخصی آنها می‌داند و تأکید می‌کند: «رستمیان و گلخندان بازی مدال را به دلیل تمرین حرفه‌ای گرفتند و نمی‌توان گفت این موفقیت صرفاً نتیجه کار مربی بوده است.» او درباره جواد فروغی نیز می‌گوید: «فروغی تیرانداز خوبی است، اما باید در کار خود اشتباه‌سازی و توسعه رشته تفنگ است؛ تیراندازان هندی، چینی و اروپایی رقبای اصلی ایرانی‌ها هستند و با وجود آنکه اروپایی‌ها در بازی‌های آسیایی حضور نداشتند، اما دست ایرانی‌ها خالی ماند. معمولاً در تفنگ سه وضعیت هم بیشتر

چرا که تیم پیش از بازی‌های آسیایی سه اردوی برون‌مرزی در عمان، چین و مجارستان داشت و در این اردوها می‌توانست برای تهیه مهارت، تعمیر و به‌روزرسانی سلاح‌ها اقدام کند.»

عضو سابق تیم ملی یکی از مسائل اصلی را نحوه انتخاب نفرات می‌داند. او می‌گوید: «تیم تپانچه حدود ۹ ماه انتخابی نداشت و در این مدت فرصت چندانی برای ورود تیراندازان جدید فراهم نشد. رسول غفنی با رتکنیک هفتم ایران با تیم رفت، در حالی که جعفرزاده نفر سوم، مرتضی علی محمدی نفر چهارم و حتی من که نفر پنجم بودم، فرصت حضور در تیم ملی را نداشتم. حتی اعراض‌های ما هم به نتیجه نرسید.» برخورداری مدال برنز رستمیان و گلخندان در می‌توان تپانچه بادی را

گروه ورزشی/ عملکرد تیم ملی تپانچه ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا، با وجود کسب مدال برنز هانیه رستمیان و جواد گلخندان در میکس تپانچه بادی، انتقادهایی را درباره روند آماده‌سازی، انتخاب

نفرات، شرایط تجهیزات و عملکرد کادر فنی به همراه داشته است. ایراهیم برخورداری، ملی‌پوش پیشین تپانچه و دارای سابقه حضور در چهار دوره بازی‌های آسیایی، معتقد است این مدال تا حد زیادی قابل پیش‌بینی بود و برای ارتقای جایگاه تیراندازی ایران، برخی رویه‌های موجود نیازمند بازنگری است.

ایراهیم برخورداری درباره شرایط تیم ملی در ناگویا می‌گوید: «در ترکیب زنان تیم ملی، بجز هانیه رستمیان، سایر ارتقای آمادگی لازم را نداشتند و نتایج مسابقات پیش از ناگویا نیز این موضوع را نشان می‌داد. خرابی سلاح را هم نمی‌توان تنها دلیل نتایج دانست،